

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Liskovským ve věci

navrhovatele:

Ing. A H, nar. [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Ing. A T [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]

za účasti:

1) [redacted], IČ [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. [redacted] P [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]
2) **Ing. [redacted] S**, nar. [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
3) **Ing. arch. [redacted] B**
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. [redacted] P [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]
4) [redacted], IČ [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]
5) **Ing. V K**, nar. [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. [redacted] P [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]
6) **[redacted] N**, nar. [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. [redacted] P [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]

o návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka 1) konané dne
[redacted]

takto:

- I. Usnesení valné hromady účastníka řízení 1) konané dne [redacted] od 12:00 hod. v sídle této společnosti přijaté v rámci bodu č. 4 programu valné hromady společnosti při hlasování č. 3, „Schválení řádné účetní závěrky za rok [redacted] a návrhu na rozdělení zisku bez výplaty dividend, tzn., že na účet nerozděleného zisku minulých let bude připsána částka 1.064.121,49 Kč + 911.820 Kč“, je neplatné.
- II. Usnesení valné hromady účastníka řízení 1) konané dne [redacted] od 12:00 hod. v sídle této společnosti přijaté v rámci bodu č. 6 programu valné hromady při hlasování č. 7 o volbě Ing. Z [redacted] P [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], P [redacted], [redacted], členem představenstva společnosti [redacted], je neplatné.

- III. Při hlasování č. 2 o návrhu představenstva společnosti na rozdělení zisku v rámci bodu č. 4 programu valné hromady účastníka řízení 1) konané dne [REDACTED] od 12:00 hod. v sídle této společnosti, se nepřihlíží k 4.452 hlasům účastníka řízení 2), coby akcionáře společnosti [REDACTED]
- IV. Při hlasování č. 2 o návrhu představenstva společnosti na rozdělení zisku v rámci bodu č. 4 programu valné hromady účastníka řízení 1) konané dne [REDACTED] od 12:00 hod. v sídle této společnosti, se nepřihlíží k 29.100 hlasům účastníka řízení 3), coby akcionáře společnosti [REDACTED]
- V. Při hlasování č. 2 o návrhu představenstva společnosti na rozdělení zisku v rámci bodu č. 4 programu valné hromady účastníka řízení 1) konané dne [REDACTED] od 12:00 hod. v sídle této společnosti, se nepřihlíží k 15.000 hlasům účastníka řízení 4), coby akcionáře společnosti [REDACTED]
- VI. Při hlasování č. 2 o návrhu představenstva společnosti na rozdělení zisku v rámci bodu č. 4 programu valné hromady účastníka řízení 1) konané dne [REDACTED] od 12:00 hod. v sídle této společnosti, se nepřihlíží k 4.269 hlasům účastníka řízení 5), coby akcionáře společnosti [REDACTED]
- VII. Při hlasování č. 2 o návrhu představenstva společnosti na rozdělení zisku v rámci bodu č. 4 programu valné hromady účastníka řízení 1) konané dne [REDACTED] od 12:00 hod. v sídle této společnosti, se nepřihlíží ke 274 hlasům účastníka řízení 6), coby akcionáře společnosti [REDACTED]
- VIII. Při hlasování č. 2 o návrhu představenstva společnosti na rozdělení zisku v rámci bodu č. 4 programu valné hromady účastníka řízení 1) konané dne [REDACTED] od 12:00 hod. v sídle této společnosti, přijala uvedená valná hromada usnesení ve znění:
- „Představenstvo navrhuje schválení řádné účetní závěrky za rok [REDACTED] a navrhuje rozdělení zisku za rok [REDACTED] takto:
1. výsledek hospodaření před zdaněním + 3.093.441,14
 2. daň z příjmů právnických osob [REDACTED] - 528.900,00
 3. odložená daň z příjmů právnických osob [REDACTED] + 94.613,92
 4. výsledek hospodaření [REDACTED] po zdanění – zisk + 2.469.927,49
 5. příděl rezervnímu fondu (20% VH k rozdělení) 493.986,00
 6. výplata dividend 911.820,00
 7. nerozdělený zisk minulých let 1.064.121,49
- příděl do sociálního fondu 200.000,- Kč z nerozděleného zisku minulých let s tím, že částka 697.283,73 Kč, vzniklá z titulu změny metody ocenění zásob vlastní výroby, bude použita na úhradu neuhrazené ztráty z minulých let.“
- IX. Účastníci řízení 1) – 6) jsou povinni rovným dílem nahradit navrhovateli k rukám jeho právního zástupce náklady řízení ve výši **140 213,90 Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- X. Navrhovatel je povinen doplatit České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové, z titulu soudního poplatku 4 000 Kč, a to na účet č. 3703-6828511/0710, vedený u ČNB Hradec Králové, KS 1148, VS 3722004617, rovněž do tří dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se domáhal vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady účastníka č. 1) konané dne [REDACTED] ve 12 hod. v sídle této společnosti a specifikovaných ve výrocích tohoto usnesení.
2. Návrh navrhovatel odůvodnil tvrzením, že je aktivně legitimován k podání tohoto návrhu, neboť splňuje podmínku plynoucí z § 428 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“), když je akcionářem účastníka řízení 1). Navrhovatel vlastní 20.809 ks kmenových akcií emitovaných účastníkem řízení 1) o jmenovité hodnotě jedné akcie 1.000,- Kč.
3. Navrhovatel se v zastoupení zúčastnil valné hromady účastníka řízení 1), jejíž usnesení se tímto návrhem napadají. Navrhovatel na této valné hromadě řádně napadl protestem usnesení, jejichž vyslovení neplatnosti tímto navrhuje, a splnil tak podmínku dle ust. § 424 odst. 1 ZOK.
4. Navrhovatel podává návrh na vyslovení neplatnosti některých usnesení valné hromady účastníka řízení 1) v souladu s ust. § 259 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „obč. zák.“) ve vazbě na ust. § 428 odst. 1 ZOK v zákonné tříměsíční lhůtě s počátkem běhu k datu konání příslušné valné hromady účastníka řízení 1), na níž se navrhovatel dozvěděl o přijetí napadených usnesení, tj. ke dni [REDACTED].
5. Zároveň navrhovatel podává návrh na rozhodnutí o nepřihlížení k hlasům některých akcionářů účastníka řízení 1), kteří zneužili své hlasovací právo k újmě celku, dle ust. § 212 odst. 2 obč. zák. v zákonné tříměsíční lhůtě s počátkem běhu k datu konání příslušné valné hromady účastníka řízení 1), na níž došlo ke zneužití hlasovacích práv některými akcionáři účastníka řízení 1), tj. ke dni [REDACTED].
6. Právní zájem navrhovatele na rozhodnutí o nepřihlížení k hlasům některých akcionářů účastníka řízení 1) je dán jeho akcionářskou účastí na účastníkovi řízení 1). V návaznosti na toto rozhodnutí může navrhovateli vzniknout nárok na výplatu podílu na zisku účastníka řízení 1).
7. Jelikož má být dle návrhu navrhovatele rozhodováno o nepřihlížení k hlasům některých akcionářů účastníka řízení 1), tedy účastníků řízení 2) – 6), označuje je navrhovatel za účastníky řízení v souladu s ust. § 6 odst. 1 ZZŘS, neboť o jejich právech a povinnostech má být v tomto řízení jednáno.
8. V návaznosti na rozhodnutí o nepřihlížení k hlasům některých akcionářů účastníka řízení 1) navrhovatel navrhuje, aby soud určil, že bylo přijato usnesení valné hromady účastníka řízení 1) tak, jak je dále popsáno.
9. Valná hromada účastníka řízení 1), na níž byla přijata usnesení, jejichž platnost je napadena tímto návrhem, a údajně nepřijato usnesení, o jehož platnosti má být dle tohoto návrhu rozhodnuto z důvodu zneužití hlasovacích práv některými akcionáři, se konala dne [REDACTED] od 12:00 hod. v sídle účastníka řízení 1) na adrese [REDACTED] (dále jen „Valná hromada“).
10. Pořad jednání valné hromady byl následující: „1. Zahájení, kontrola usnášeníschopnosti a volba orgánů řádné valné hromady, 2. Zpráva představenstva o podnikatelské činnosti Společnosti za rok [REDACTED] a o stavu jejího majetku, 3. Zpráva o výsledcích kontrolní činnosti dozorčí rady za rok [REDACTED] a o přezkoumání řádné účetní závěrky za rok [REDACTED] a o výroku auditora, 4. Schválení řádné účetní závěrky za rok [REDACTED] a návrhu na rozdělení zisku, 5. Rozhodnutí valné hromady o změně stanov společnosti a podřízení se zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, jako celku, 6. Návrh na odvolání stávajících členů představenstva a dozorčí rady a volba nových, 7. Schválení smluv o

- výkonu funkce členů dozorčí rady, 8. Určení auditora k provedení povinného auditu za rok [redacted] a 9. Závěr“
11. Valná hromada ve shora uvedeném termínu proběhla a výše uvedený pořad jednání v rozsahu všech jeho bodů projednala.
 12. Navrhovatel navrhuje, aby soud vyslovil neplatnost: 1. usnesení přijatého v rámci projednávání bodu č. 4. pořadu jednání Valné hromady, které bylo přijato na základě protinávrhu akcionáře účastníka řízení 1), Ing. J. [redacted] S. [redacted], tj. účastníka řízení 2), při hlasování č. 3 o „Schválení řádné účetní závěrky za rok [redacted] a návrhu na rozdělení zisku bez výplaty dividend, tzn., že na účet nerozděleného zisku minulých let bude připsána částka 1.064.121,49 Kč + 911.820 Kč“ (dále jen „Usnesení 1“); 2. usnesení přijatého v rámci projednávání bodu č. 6 jednání Valné hromady, které bylo přijato na základě návrhu akcionáře účastníka řízení 1), Ing. J. [redacted] S. [redacted], při hlasování č. 7 o volbě člena představenstva účastníka řízení 1), Ing. Z. [redacted] P. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted] (dále jen „Usnesení 2“).
 13. Navrhovatel, zastoupen svým právním zástupcem, vznesl na Valné hromadě protest proti Usnesení 1 ve znění: „Protestuji proti usnesení valné hromady o schválení rozdělení hospodářského výsledku za rok [redacted]. Usnesení valné hromady pomíjí právo akcionáře na výplatu dividend. Toto právo nelze akcionáři dlouhodobě upírat, což se ve společnosti děje. Zároveň protestuji proti skutečnosti, že návrh usnesení akcionáře J. [redacted] S. [redacted], který byl valnou hromadou schválen, pouze uváděl, že nemají být vypláceny dividendy, ale nespécifikoval, jak má být naloženo s prostředky, které nebudou použity na výplatu dividend. Rovněž protestuji proti tomu, že návrh na výplatu dividend, který byl schválen, nebyl řádně odůvodněn, zejména nebylo řádně odůvodněno nevyplacení dividend, informace, které zazněly, jsou účelové a nepravdivé.“
 14. Důvody, pro které se navrhovatel domáhá neplatnosti Usnesení 1, vymezil následovně: 1. Protinávrh akcionáře Ing. J. [redacted] S. [redacted], na jehož základě bylo Usnesení 1 přijato, nebyl podán v souladu se stanovami účastníka řízení 1) včas a nesplňuje formální náležitosti návrhu na rozdělení hospodářského výsledku společnosti. 2. Ing. J. [redacted], akcionář a navrhovatel přijetí Usnesení 1, neodůvodnil v rozporu se zákonem návrh na (ne)rozdělení zisku mezi akcionáře. 3. V posuzovaném případě absentují důležité důvody, pro které lze zisk nerozdělit a ponechat jej společnosti ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu. 4. Přinejmenším účastníci řízení 2) – 6), coby akcionáři účastníka řízení 1), při schválení Usnesení 1 zneužili svých hlasovacích práv k újmě menšiny.
 15. Navrhovatel, zastoupen svým právním zástupcem, vznesl na Valné hromadě protest proti Usnesení 2 ve znění: „Toto usnesení bylo přijato neplatně, protože stanovy, které byly před tím schváleny a jsou ihned účinné, s výjimkou ustanovení, jejichž zápis do obchodního rejstříku je konstitutivní, tedy platné a účinné stanovy společnosti svěřují působnost volit členy představenstva dozorčí radě. Žádám o protokolaci protestu do zápisu o valné hromadě.“
 16. Důvody, pro které se navrhovatel domáhá vyslovení neplatnosti Usnesení 2, vymezil navrhovatel tak, že Usnesení 1 bylo přijato Valnou hromadou, ačkoliv nově přijaté, platné a účinné stanovy účastníka řízení 1) svěřují volbu členů představenstva účastníka řízení 1) do působnosti dozorčí rady účastníka řízení 1).
 17. Navrhovatel rovněž navrhnul, aby soud určil, že návrh představenstva účastníka řízení 1) o rozdělení schválení účetní závěrky za rok 2016 a rozdělení zisku, o němž bylo hlasováno v rámci projednávání bodu č. 4. pořadu jednání Valné hromady při hlasování č. 2, ve znění: „Představenstvo navrhuje schválení řádné účetní závěrky za rok [redacted] a navrhuje rozdělení zisku za rok [redacted] takto: 1. výsledek hospodaření před zdaněním + 3.093.441,14

- Kč, 2. daň z příjmů právnických osob [REDACTED] - 528.900,00, 3. odložená daň z příjmů právnických osob [REDACTED] + 94.613,92, 4. výsledek hospodaření [REDACTED] po zdanění – zisk + 2.469.927,49, 5. přiděl rezervnímu fondu (20% VH k rozdělení) 493.986,00, 6. výplata dividend 911.820,00, 7. nerozdělený zisk minulých let 1.064.121,49, přiděl do sociálního fondu 200.000,- Kč z nerozděleného zisku minulých let s tím, že částka 697.283,73 Kč, vzniklá z titulu změny metody ocenění zásob vlastní výroby, bude použita na úhradu neuhrazené ztráty z minulých let.“ byl řádně schválen Valnou hromadou a je usnesením přijatým Valnou hromadou (dále jen „Usnesení 3“).
18. Podle názoru navrhovatele účastníci 2) – 6) zneužili při hlasování o návrhu představenstva účastníka řízení 1) svých hlasovacích práv k újmě celku, zejména menšinových akcionářů účastníka řízení 1), a proto nelze při přezkoumání přijetí, či nepřijetí návrhu představenstva k jejich hlasům přihlížet. Proto navrhovatel navrhnul, aby soud rozhodl o tom, že k hlasům účastníků řízení 2) – 6) nelze přihlížet při hlasování o Usnesení 3, a aby v návaznosti na to soud určil, že Usnesení 3, o jehož návrhu bylo hlasováno na Valné hromadě při hlasování č. 2, bylo přijato potřebnou většinou hlasů.
 19. Navrhovatel má, jako výchozí předpoklad pro hodnocení zejména platnosti Usnesení 1 popisují v této části svého návrhu ekonomický vývoj účastníka řízení 1). Účastník řízení 1) hospodaří od krizového roku [REDACTED], ve kterém byla výsledkem jeho hospodaření ztráta 76 tisíc Kč, se ziskem. Výsledky účastníka řízení 1) se pak zlepšily zcela markantním způsobem. Účastník řízení 1) dosáhl v roce [REDACTED] hospodářského výsledku - 76 000 Kč. V roce [REDACTED] dosáhl zisku 71 000 Kč, v roce [REDACTED] zisku 109 000 Kč, v roce [REDACTED] zisku 1 294 000 Kč, v roce [REDACTED] zisku 1 201 000 Kč, v roce [REDACTED] zisku 1 628 000 Kč, v roce [REDACTED] zisku 2 860 000 Kč v roce [REDACTED] zisku 2 470 000 Kč.
 20. Podle navrhovatele účastník řízení 1) má dlouhodobě nevysvětlitelně vysoké obnosy peněz na bankovních účtech. Od roku [REDACTED] měl na bankovních účtech uloženy částky přesahující 30 milionů Kč. S ohledem na marginální výši úrokových sazeb vyplácených bankami z uložených částek, a to i v případě termínovaných vkladů, se jedná o absolutně neehospodárný krok představenstva účastníka řízení 1).
 21. Naopak má účastník řízení 1) dlouhodobě minimální podíl cizích zdrojů a zejména závazků. Za roky [REDACTED] a [REDACTED] činily závazky účastníka řízení 1) pouhých 8.973 tisíc Kč za rok [REDACTED] a 8.777 Kč za rok 2016. Dlouhodobé závazky účastníka řízení 1) představovaly pouze odložené daňové závazky. Aktiva účastníka řízení 1) v uvedených letech činily 121.891 tisíc Kč, resp. 125.139 tisíc Kč. Dle účetní závěrky účastníka řízení 1) za rok [REDACTED] pak nerozdělený hospodářský výsledek z minulých let činil celkem 10.861 tisíc Kč.
 22. Podle navrhovatele z výše uvedeného jasně vyplývá, že účastník řízení 1) je dlouhodobě ziskovou, stabilizovanou společností. Neexistuje objektivní důvod, proč by účastník řízení 1) neměl plnit své povinnosti vůči svým akcionářům a nevyplácet jim podíl na zisku. S ohledem na to, že má účastník řízení 1) dlouhodobě na svých účtech více jak 30 milionů Kč, a s ohledem na to, jaké generuje zisky, je tristní, že se účastníci řízení 2) – 6) zdráhají rozdělit mezi akcionáře účastníka řízení 1) alespoň 911.820,- Kč z jeho zisku, jak je navrhováno v Usnesení 3.
 23. S poukazem na výše popsany stav společnosti se navrhovatel opakovaně obracel na představenstvo účastníka řízení 1) s tím, že žádá, aby účastník řízení 1) svým akcionářům vyplácel podíl na zisku, neboť není důvod pro odpírání tohoto elementárního práva akcionářům. Představenstvo účastníka řízení 1) však pouze vágně a účelově odůvodňuje nevyplácení podílu na zisku tím, že účastník řízení 1) potřebuje větší objemy peněz na investice. Proto prý nemůže účastník řízení 1) vyplácet podíl na zisku svým akcionářům. Představenstvo účastníka řízení 1) však nikdy nebylo schopno konkrétně popsat kdy, do

- čeho a kolik peněz má účastník řízení 1) investovat.
24. Na posledních třech valných hromadách účastníka řízení 1) bylo vždy rozhodnuto o nerozdělení hospodářského výsledku účastníka řízení 1). Na valné hromadě konané dne [redacted] ještě samo představenstvo účastníka řízení 1) navrhlo nerozdělit hospodářský výsledek účastníka řízení 1) byt' jen částečně mezi akcionáře. Jelikož však návrhovař upozornil představenstvo účastníka řízení 1) na jeho povinnost zajistit rozdělení hospodářského výsledku mezi akcionáře, na dvou následujících valných hromadách již představenstvo účastníka řízení 1) na oko navrhovalo rozdělení hospodářského výsledku, ačkoliv si bylo vědomo toho, že tento návrh nebude schválen.
 25. V případě Valné hromady hlasovali pro nerozdělení hospodářského výsledku účastníka řízení 1) Ing. arch. J. [redacted] B. [redacted], společnost [redacted], Ing. V. [redacted] K. [redacted], pan J. [redacted] N. [redacted], pan Z. [redacted] P. [redacted], Ing. Z. [redacted] P. [redacted], Ing. J. [redacted] S. [redacted] a pan D. [redacted] V. [redacted]. V podstatě totožné osoby pak hlasují dlouhodobě tak, aby upřely ostatním akcionářům účastníka řízení 1) podíl na zisku. Přinejmenším to platí o Ing. J. [redacted] S. [redacted], Ing. arch. J. [redacted] B. [redacted], společnosti [redacted] Ing. V. [redacted] K. [redacted], J. [redacted] N. [redacted] (tedy o účastnících řízení 2) – 6, které takto návrhovař dále v tomto textu označuje), kteří na Valné hromadě hlasovali proti návrhu Usnesení 3, a tedy aktivně vystoupili proti rozdělení zisku účastníka řízení 1) v souladu s tímto usnesením.
 26. Návrhovař rovněž uvedl, že účastníky řízení 2) – 6) je patrně nutné považovat za osoby jednající ve vzájemné shodě ve vztahu k účastníkovi řízení 1), a prostřednictvím tohoto jednání ve shodě za osoby ovládající účastníka řízení 1). Takový právní závěr však není pro meritum tohoto sporu významný.
 27. Pro větší přehlednost návrhovař přiložil jako přílohou návrhu na zahájení řízení přehled hlasování o významných bodech pořadu jednání několika valných hromad účastníka řízení 1), z nichž vyplývá, že přinejmenším účastníci řízení 2) – 6) dlouhodobě hlasují shodně, dosti pravděpodobně jednají ve shodě, a ovládají tak účastníka řízení 1). Z této přílohy jasně vyplývá, že účastníci řízení 2) – 6) systémově a dlouhodobě odmítají rozdělení zisku účastníka řízení 1), aniž by pro to měli legitimní důvody.
 28. Proti přijetí usnesení o rozdělení hospodářského výsledku účastníka řízení 1) pak na Valné hromadě i na valné hromadě předcházející hlasovali mj. i samotní členové představenstva účastníka řízení 1), kteří jinak na oko navrhli přijetí takového usnesení (Ing. S. [redacted] a Ing. K. [redacted], tedy účastníci řízení 2) a 5). Konečně napadené Usnesení 1 bylo přijato po akcionářském protinávrihu samotného předsedy představenstva účastníka řízení 1), Ing. J. [redacted] S. [redacted] (účastníka řízení 2).
 29. Protiprávní postoj účastníka řízení 1) jasně dokládá prohlášení předsedy představenstva účastníka řízení 1), Ing. J. [redacted] S. [redacted], který jasně deklaroval po konání valné hromady účastníka řízení 1) dne [redacted] že účastník řízení 1) nikdy nebude mezi akcionáře rozdělovat podíl na zisku účastníka řízení 1). Ing. S. [redacted] po uvedené valné hromadě např. uvedl následující: „...tato společnost pojede i nadále a nebude nikdy vytvářet takovej zisk, aby se rozděloval mezi akcionáře. Teď Vám něco řeknu proti sobě. Radši přidám peníze svejm lidem, aby měli slušné mzdy a támdle to, než rozdělovat akcie akcionářům.“ a následně: „Nečekejte, že někdy budou vypláceny dividendy.“
 30. Z výše popsaného ekonomického stavu účastníka řízení 1) a přístupu účastníka řízení 1) jasně vyplývá, že: - účastník řízení 1) může realizovat výplatu podílu na zisku, neboť má k dispozici značný objem vlastního kapitálu, zejména více jak 30 milionů Kč na bankovních účtech; účastník řízení 1) si zejména za stávající ekonomické situace a nabídky bankovních úvěrů může pro své investice dovolit velmi levné financování z cizích zdrojů, které je

- ekonomicky výhodnější než dlouhodobé zadržování peněžních prostředků na bankovních účtech; s ohledem na míru inflace a obecně přijímané mikroekonomické zásady porušuje management účastníka řízení 1) povinnost péče řádného hospodáře, když zadržuje peníze na bankovních účtech; účastník řízení 1), resp. část jeho akcionářů a zároveň členů statutárního orgánu účastníka řízení 1), programově upírá zbytku akcionářů účastníka řízení 1) právo na to se podílet na pozitivních hospodářských výsledcích účastníka řízení 1).
31. Navrhovatel má tedy za to, že Usnesení 1 bylo přijato na základě protinávrhu akcionáře účastníka řízení 1), Ing. J. S., zároveň tehdejšího předsedy představenstva účastníka řízení 1) a zároveň účastník řízení 2) (pro přehlednost dále sám jen jako „Ing. S.“). Tento protinávrh však nesplňuje náležitosti dle ust. čl. 17 odst. 3 stanov účastníka řízení 1) ve znění ze dne , které byly účinné ke dni konání Valné hromady, přičemž dotčené ustanovení zní: „Jestliže akcionář hodlá uplatnit na valné hromadě protinávrhy k návrhům, jejichž obsah je uveden v oznámení o jejím konání, nebo v případě, že o rozhodnutí valné hromady musí být pořízen notářský zápis, je povinen doručit písemné znění svého návrhu nebo protinávrhu společnosti nejméně pět pracovních dnů přede dnem konání valné hromady.“ Ing. S. však svůj protinávrh podal teprve při konání Valné hromady, a tedy později, než stanoví stanoví účastníka řízení 1). Ing. S. ve svém protinávrhu uvedl jen a pouze to, že 911.820,- Kč bude připsáno na účet nerozděleného zisku z minulých let. Dále navrhl, „aby prostředky využila společnost ke své vlastní činnosti, ke svému rozvoji“. Ing. S. svůj protinávrh dále nijak neodůvodnil, a to ani při samotném podání protinávrhu a ani v nastalé diskuzi o protinávrhu vyvolané navrhovatelem, který prostřednictvím svého právního zástupce Ing. S. upozornil na protiprávnost a vady jeho protinávrhu.
32. I přes výše uvedené bylo o protinávrhu Ing. S. hlasováno, přičemž výsledek hlasování přítomných akcionářů se 77.684 hlasy, tj. 85,2 % všech hlasů spojených s akciemi účastníka řízení 1), byl následující:
- Pro přijetí protinávrhu 53.484 hlasů z 68,85 % přítomných. Zdrželo se 15 hlasů z 0,02 % z přítomných. Proti přijetí protinávrhu 24.185 hlasů z 31,13 % z přítomných.
33. S ohledem na počty hlasů pro přijetí Usnesení 1 je zřejmé, že pro něj opět hlasovali zejména účastníci řízení 2) – 6) s celkovým počtem 53.095 hlasů. Proti přijetí Usnesení 1 hlasovali navrhovatel (s 20.809 hlasy) a paní K. V. (s 3.376 hlasy), jak vyplývá z hlasů proti a z prezenční listiny. Hlasování se zdržel Ing. P. s 15 hlasy. Ing. S., coby předseda Valné hromady, poté prohlásil Usnesení 1 za přijaté potřebnou nadpoloviční většinou hlasů přítomných akcionářů.
34. Následně podal právní zástupce navrhovatele proti přijetí Usnesení 1 protest.
35. Na daný případ je podle názoru navrhovatele třeba aplikovat závěry Nejvyššího soudu přijaté v usnesení ze dne 26. února 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011. Nejvyšší soud se v tomto usnesení vyjádřil k dvěma otázkám, a to sice k povinnosti představenstva odůvodnit návrh na (ne)rozdělení zisku a k důvodům, pro které lze zisk nerozdělit a ponechat jej společnosti. K první otázce Nejvyšší soud uzavřel, že absence relevantního odůvodnění návrhu představenstva na rozdělení zisku, jakož i porušení práva akcionářů na vysvětlení navrhovaného (ne)rozdělení zisku podle § 180 odst. 1 a 4 obch. zák., představují porušení zákona, jež může – podle okolností případu – vyústit ve vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. V rámci druhé otázky Nejvyšší soud formuloval podmínky, kdy je valná hromada oprávněna rozhodnout, že zisk nebude rozdělen mezi akcionáře, ale bude ponechán na účtu nerozděleného zisku minulých let. Předně jde o to, že zde musí být dány důležité důvody pro takový postup společnosti, které musí být konkrétně popsány v odůvodnění návrhu představenstva na rozdělení zisku. Dále musí být respektován zákaz

zneužití většiny hlasů. Obě podmínky přitom musí být splněny současně.

36. Ve shora citovaném usnesení Nejvyšší soudu rozhodoval o platnosti usnesení valné hromady o nerozdělení zisku mezi akcionáře za situace, kdy návrh představenstva na rozdělení zisku nebyl v rozporu se zákonem (§ 192 odst. 1 zákona č. 513)1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů) odůvodněn a akcionářům tak nebyly známy důvody, pro které je navrhováno zisk nerozdělit a ponechat po povinném přidělu do rezervního fondu společnosti. Tyto důvody pak nebyly akcionářům v rozporu s požadavkem § 180 odst. 1 obchodního zákoníku sděleny ani k jejich dotazům na valné hromadě.
37. Shora uvedené závěry Nejvyššího soudu je nepochybně nutné aplikovat i za současné právní úpravy [k tomu srov. ust. § 357 a násl. ZOK a § 407 odst. 1 písm. f) ZOK] a vztáhnout je rovněž na případ, kdy byl návrh (protinávrh) na nerozdělení zisku vznesen nikoliv ze strany představenstva, ale akcionářem a zároveň předsedou představenstva.
38. Závěr Nejvyššího soudu o povinnosti odůvodnit návrh představenstva na nerozdělení zisku je nezbytné bez dalšího aplikovat i na jakýkoli jiný návrh na nevyplacení podílu na zisku, ať už jej valné hromadě předkládá kdokoli. Bez ohledu na osobu navrhovatele mají akcionáři právo na stejné penzum informací, pokud jim nemá být vyplácen podíl na zisku společnosti.
39. Ke stejnému závěru se kloní i doktrína, viz např. JUDr. P. Č., Ph. D., který uvádí, že pokud jde o povinnost odůvodnit návrh na (ne)rozdělení zisku zákon takovou povinnost akcionářům sice výslovně neukládá, nicméně s ohledem na výše uvedené usnesení Nejvyššího soudu ji však nezbytně dovede. Tím spíše to musí platit v případě, kdy je akcionář navrhující nerozdělení zisku zároveň předsedou představenstva, jako je tomu v případě Ing. S.
40. Opačný závěr by jen poskytl ochranu obcházení zákona, o jaké se pokusilo představenstvo účastníka řízení 1). Představenstvo účastníka řízení 1) navrhlo rozdělení zisku, jen aby naoko splnilo svou povinnost a nemuselo odůvodňovat návrh na nerozdělení zisku. Samotný předseda představenstva Ing. S. pak teprve jako akcionář svým protinávrhem navrhl skutečně chtěný výsledek – nerozdělení zisku, v mylném domnění, že tímto způsobem obejde povinnost řádně a konkrétně odůvodnit návrh na nerozdělení zisku.
41. Dále je nutné podle navrhovatele zdůraznit, že nerozdělení zisku společnosti má být výjimkou, nikoliv pravidlem. To bohužel v případě účastníka řízení 1) neplatí. Přitom pro to nejsou s ohledem na ekonomický stav účastníka řízení 1) popsány v oddíle V. tohoto návrhu dány jakékoliv důvody. Představenstvo účastníka řízení 1) ani sám autor protinávrhu Ing. S. pak nikdy nepřišli s konkrétním popisem investic, pro které je nezbytné výjimečně akcionářům účastníka podíl na zisku odepřít.
42. Podle názoru navrhovatele účastníci řízení 2) – 6) zjevně zneužili při hlasování o Usnesení 1 většiny. Nejen tito akcionáři systematicky upírají ostatním akcionářům jejich elementární akcionářská práva. Tento jejich výkon hlasovacích práv je nutno posuzovat v kontextu nejen tohoto hlasování, ale všech ostatních hlasování o (ne)rozdělení zisku, ať již jde o hlasování o Usnesení 3 nebo o hlasování o nerozdělení zisku účastníka řízení 1) na jeho minulých valných hromadách, která navrhovatel popisuje ve svém rozboru. Tomuto jejich chování nesmí být poskytována ochrana. Konečně protinávrh Ing. S. trpí formální vadou spočívající v jeho pozdním podání v rozporu se stanovami účastníka řízení 1) až při samotném konání Valné hromady. Na základě všech výše uvedených skutečností je nutné uzavřít, že Usnesení 1 je neplatné.
43. Nadto podle navrhovatele jsou zjevně splněny podmínky pro to, aby nebylo přihlíženo dle

- ust. § 212 odst. 2 obč. zák. k hlasům účastníků řízení 2) – 6), kteří při hlasování zneužili svých hlasovacích práv k újmě celku. Tato újma logicky spočívá v bezdůvodném upření práva na podíl na zisku akcionářům účastníka řízení 1).
44. Jelikož však je dle dostupné rozhodovací soudní praxe (viz usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. října 2016, sp. zn. 5 Cmo 208/2016) posouzení zneužití hlasovacích práv předběžnou otázkou, automaticky soudem posuzovanou při přezkumu (ne)platnosti usnesení valné hromady, a je nadbytečné se domáhat nepřihlížení k uplatněným hlasovacím právům dle ust. § 212 odst. 2 obč. zák., navrhovatel nenavrhuje v souladu s uvedeným rozhodnutím, aby soud rozhodl o nepřihlížení k hlasům účastníků řízení 2) – 6) při hlasování o Usnesení 1.
45. Usnesení 2 bylo přijato v rámci projednávání bodu č. 6 pořadu jednání Valné hromady, přičemž mu předcházelo projednání bodu č. 5 pořadu jednání Valné hromady, v rámci něhož Valná hromada rozhodla při hlasování č. 4 o změně stanov účastníka řízení 1). Při hlasování o novém znění stanov účastníka řízení 1) byly splněny veškeré formalities, a nové stanov účastníka řízení 1) tak nabyly okamžitě účinnosti.
46. Samotné nové stanov účastníka řízení 1) pak obsahují ve svém § 23 následující závěrečné ustanovení: „Ty části stanov, kde změna zápisu do obchodního rejstříku má konstitutivní charakter, nabývají účinnosti dnem zápisu v obchodním rejstříku.“ A contrario pak musí platit, že ty části stanov, u nichž má změna zápisu v obchodním rejstříku deklaratorní charakter, nabyly účinnosti ihned schválením Valnou hromadou. Součástí změny stanov účastníka řízení 1) byl i přechod na tzv. německý model, tedy volbu členů představenstva dozorčí radou. Příslušné ustanovení je obsaženo v § 13 odst. 1 písm. b) stanov schválených Valnou hromadou. Pro účinnost této konkrétní změny stanov přitom ZOK ani stanov účastníka řízení 1), ať už dřívější, či nově schválené, nevyžadují a nestanoví jako podmínku zápis v obchodním rejstříku.
47. Počínaje rozhodnutím Valné hromady o schválení nových stanov tak valná hromada účastníka ztratila působnost k rozhodování o volbě členů představenstva. Na to nemá vliv ani zároveň schvalované podřízení se ZOK jako celku, tzv. opt-in dle ust. § 777 odst. 5 ZOK. Toto podřízení sice nabývá účinnosti teprve zápisem v obchodním rejstříku. To však neplatí pro stanov jako takové.
48. I přes výše uvedené Valná hromada hlasovala o volbě nového člena představenstva účastníka řízení 1) Ing. Z [redacted] P [redacted], nar.: [redacted], bytem: [redacted], [redacted], [redacted], při hlasování č. 7, přičemž výsledek hlasování přítomných akcionářů se 77.684 hlasy, tj. 85,2 % všech hlasů spojených s akciemi účastníka řízení 1), byl následující:
- Pro přijetí protinávrhu 49.047 hlasů z 63,14 % z přítomných. Zdrželo se 4.452 hlasů z 5,73 % z přítomných. Proti přijetí protinávrhu 24.185 hlasů z 31,13 % z přítomných.
49. Předseda Valné hromady Ing. S [redacted] prohlásil Usnesení 2 za přijaté, proti čemuž vznesl právní zástupce navrhovatele protest.
50. S ohledem na výše uvedené je podle názoru navrhovatele zřejmé, že Usnesení 2 o volbě Ing. P [redacted] členem představenstva je neplatné, ne-li zdánlivé, neboť jej měla přijmout Valná hromada, která již pozbyla působnost k volbě členů představenstva účastníka řízení 1) v souladu s nově schváleným ust. § 13 odst. 1 písm. b) stanov účastníka řízení 1).
51. Představenstvo účastníka řízení 1) navrhlo přijetí Usnesení 3, které předpokládá výplatu podílu na hospodářském výsledku účastníka řízení 1) jeho akcionářům. S ohledem na protinávrh Usnesení 1 vznesený Ing. S [redacted], akcionářem a zároveň předsedou

představenstva účastníka řízení 1), je zřejmé, že tento návrh nebyl představenstvem míněn vážně a účastníci řízení 2) – 6), dlouhodobě zadržující zisk generovaný účastníkem řízení 1) ve společnosti, dopředu počítali s tím, že návrh Usnesení 3 nebude přijat a namísto něj odhlasují Usnesení 1.

52. Podíl na zisku nemá být mezi akcionáře účastníka řízení 1) dle Usnesení 3 rozdělen v takové míře, v jaké by mohl a měl být. Nicméně i tak představuje takové rozdělení zisku v kontextu dlouhodobého pošlapávání práv akcionářů účastníka řízení 1) alespoň jakousi, byť nedokonalou spravedlnost pro akcionáře účastníka řízení 1). Krom toho Usnesení 3 představuje po formální stránce perfektní návrh usnesení pro přijetí valnou hromadou. Účastníci řízení 2) – 6) však zjevně k újmě celku zneužili svých hlasovacích práv při hlasování o návrhu Usnesení 3. Proto byl výsledek o hlasování o návrhu představenstva k přijetí Usnesení 3, kterého se zúčastnili akcionáři účastníka řízení 1) s celkovým počtem 77.684 hlasů, tj. 85,2 % všech hlasů spojených s akciemi účastníka řízení 1), byl následující:

Pro přijetí protinávruhu 24.577 hlasů z 31,64 % z přítomných. Zdrželo se 0 hlasů z 0 % z přítomných. Proti přijetí protinávruhu 53.107 hlasů z 68,36 % z přítomných.

Údajně proto nemělo být Usnesení 3 přijato Valnou hromadou.

53. S ohledem na počty hlasů proti přijetí Usnesení 3 a počty zúčastněných akcionářů na Valné hromadě je zřejmé, že opět proti rozdělení hospodářského výsledku účastníka řízení 1) hlasovali účastníci řízení 2) – 6). Pouze Ing. F. [REDACTED], patrně z důvodu zastření jednání ve shodě s uvedenými účastníky řízení, se pro tentokrát vyjádřil pro rozdělení zisku.
54. Účastníci řízení 2) – 6) disponují celkem 53.095 hlasů. Proti přijetí Usnesení 3 proto museli hlasovat oni s ohledem na to, že byli hlasování přítomni akcionáři s celkem 77.684 hlasy a pro přijetí Usnesení 3 hlasoval navrhovatel a paní K. [REDACTED] V. [REDACTED] s celkem 24.185 hlasy. Účastníci řízení 2) – 6) tak opět zneužili svého dominantního postavení v účastníkovi řízení 1) k neprospěchu celku a zejména minoritních akcionářů účastníka řízení 1). Nemravně upřeli ostatním akcionářům právo podílet se na zisku účastníka řízení 1). Přitom je opět nutné zdůraznit, že vyplácení podílu na zisku má být pravidlem, opak má být výjimkou nastávající jen v odůvodněných případech z objektivních důvodů. Takové objektivní důvody však, jak popisuje navrhovatel výše, v případě účastníka řízení 1) neexistují. Z toho důvodu je na místě, aby soud prohlásil, že k hlasům akcionářů účastníka řízení 1) Ing. arch. J. [REDACTED] B. [REDACTED], společnosti [REDACTED], Ing. V. [REDACTED] K. [REDACTED], pana J. [REDACTED] N. [REDACTED] a Ing. J. [REDACTED] S. [REDACTED], tedy účastníků řízení 2) – 6), se pro případ hlasování o návrhu Usnesení 3 nebude dle ust. § 212 odst. 2 obč. zák. přihlížet, neboť uvedení akcionáři zneužili svá hlasovací práva k újmě celku.
55. Podle navrhovatele výše popsany postup ostatně již s ohledem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. února 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011, předpokládá doktrína (viz již navrhovatelem uvedený článek JUDr. F. [REDACTED] Č. [REDACTED], Ph. D.). JUDr. Č. [REDACTED] předestřený postup se pouze liší v tom, že nepočítá s tím, že by samo představenstvo společnosti vzneslo návrh na rozdělení zisku společnosti, jako se tomu stalo v případě účastníka řízení 1) a Valné hromady. Jinak však vychází z premisy, že k hlasům (zpravidla, ne však výhradně ovládajících) akcionářů, kteří bezprávně a bezdůvodně upírají ostatním právo na podíl na zisku, nelze s ohledem na ust. § 212 odst. 2 obč. zák. přihlížet, resp. o tom má takto soud rozhodnout.
56. Pakliže se nebude při hlasování o návrhu Usnesení 3 přihlížet k celkem 53.095 hlasům akcionářů účastníků řízení 2) – 6), nebude se k těmto hlasům přihlížet ani při posuzování usnášenischopnosti valné hromady dle ust. § 412 ZOK. Hlasování o návrhu Usnesení 3 se tak řádně zúčastnili akcionáři účastníka řízení 1) s celkovým počtem 24.592 hlasů, resp.

- stejným počtem akcií. Tyto akcie a hlasy s nimi spojené představují 90,9 % z hlasů spojených s akciemi účastníka řízení 1) a zároveň stejný podíl na základním kapitálu účastníka řízení 1), nepřihlédne-li se k akciím účastníků řízení 2) – 6).
57. Na základě uvedeného v předešlém odstavci byla Valná hromada v souladu s § 412 odst. 1 ZOK a v souladu s čl. 19 odst. 1 stanov účastníka řízení 1) ze dne [REDAKCE] při hlasování o návrhu Usnesení 3 usnášeníschopná, neboť byli přítomni akcionáři vlastníci akcie účastníka řízení 1), jejichž jmenovitá hodnota přesahuje 30 % základního kapitálu účastníka řízení 1), přičemž dle ust. § 412 odst. 2 ZOK se při stanovení tohoto kvóra nezohlední hlasy akcionářů, k nimž nelze přihlížet.
58. I kdyby pak byly zohledněny při stanovení usnášeníschopnosti Valné hromady hlasy akcionářů zneužívajících hlasovacích práv, stejně by počet hlasujících akcionářů s 24.592 akciemi a tomu odpovídajícími hlasy naplnil usnášeníschopnost dle výše uvedených ustanovení ZOK a stanov účastníka řízení 1), neboť souhrnná jmenovitá hodnota těchto akcií činí podíl 30,67826 % na základním kapitálu účastníka řízení 1).
59. Proto byl výsledek hlasování o návrhu Usnesení 3, jehož se platně zúčastnili akcionáři s 24.592 hlasy, následující:
- Pro přijetí protinávruhu 24.577 hlasů z 99,939 % z přítomných. Zdrželo se 0 hlasů z 0 % přítomných. Proti přijetí protinávruhu 15 hlasů z 0,061 % z přítomných.
60. Na základě výše uvedeného proto Valná hromada řádně přijala Usnesení 3, neboť pro něj hlasovali přítomní akcionáři s nadpoloviční většinou hlasů v souladu s ust. čl. 19 odst. 3 stanov účastníka řízení 1) ze dne [REDAKCE] a s ust. 415 ZOK. Soud by proto měl určit, že Usnesení 3 bylo řádně a platně schváleno valnou hromadou.
61. Účastníci 1), 3), 5) a 6) shodně uvedli, že samotný návrh lze rozčlenit do tří fází a to polemika týkající se nevyplacení dividend, který navrhovatel označil jako Usnesení 1, návrh na vyslovení neplatnosti volby Ing. Z [REDAKCE] P [REDAKCE] členem představenstva účastníka 1), který navrhovatel označil jako Usnesení 2 a údajné zneužití hlasovacích práv k újmě menšiny s čímž souvisí dle něj platně přijaté Usnesení 3. Podle účastníků valná hromada jako celek jakož i jednotlivá usnesení odpovídají zákonu, stanovám a nedochází k jakémukoli krácení či upírání práv navrhovatele. Důvody, které uvádí navrhovatel, jsou účelové a mají snahu poškodit účastníka řízení 1), potažmo by ve svém důsledku v budoucnu mohly přinést důsledky i pro jednotlivé akcionáře účastníka řízení 1), a to i další, kteří nejsou nyní účastníky řízení.
62. Usnesení o rozdílu podílu na zisku, tedy Usnesení 3 bylo platně přijato. V dané věci nebyl návrh představenstva účastníka řízení 1) týkající se výplaty dividend valnou hromadou schválen. Valná hromada jako vrcholný orgán obchodní korporace o vyplacení dividend nerozhodla a navrhovatel se snaží svými smyšlenkami nyní napadat ostatní akcionáře s tím, že snad měli zneužít hlasovací práva k újmě celku, potažmo menšinových akcionářů. Též návrh o tom, že by snad soud neměl přihlížet k hlasům jednotlivých akcionářů je absurdní a v konečném důsledku by znamenal popření základního práva akcionáře, tedy svobodně uplatnit svůj názor na valné hromadě obchodní korporace.
63. Pokud jde o tvrzené upírání práva na podíl na zisku, pak je třeba zopakovat, že o nerozdělení zisku mezi akcionáře rozhodla valná hromada, představenstvo navrhlo jeho rozdělení. Je pravdou, že účastník 1) je stabilizovanou společností, avšak s tím, že je třeba investovat vysoké částky pro modernizaci provozů, budov apod. Pro ilustraci uvádíme již realizované, probíhající a připravované výdaje peněz na modernizaci, a to zejména do obnovy nemovitého majetku, obnovy výrobních prostředků, investice do nového informačního systému, investice do výrobních procesů v návaznosti na zaváděné normy řízení jakosti a kvality, a v neposlední řadě zajištění udržitelnosti zaměstnanosti a k tomu

náležící nárůst mezd v důsledku ekonomického trendu a tlaku konkurence. Pro kvantifikaci stavu byly v roce [redacted] uskutečněny investice ve výši 1,84 mil. Kč a opravy 3,024 mil. Kč. Informace o realizovaných investicích jsou vždy komentovány ve výroční zprávě vázané k příslušnému fiskálnímu roku. Výroční zprávy jsou součástí podaného návrhu navrhovatelem, a tudíž jsou tyto informace k dispozici. V roce [redacted] realizovány do 31. 10. investice ve výši 6,4 mil. Kč (regálový systém a VZ vozík á 2,15 mil. Kč, nákl. auto IVECO á 1,07 mil. Kč, SW Helios Orange á 1,1 mil. Kč, atd.) a opravy ve výši 4,878 mil. Kč. (opravy výrobní haly a skladu hotové výroby á 3,46mil. Kč, oprava nástroje kryt misky zpětného zrcátka á 283 tis. Kč, atd.). Úroveň investic je nutné v současnosti významně navýšit. Bez navýšení investic a také realizací oprav majetku nelze zajistit požadovanou kvalitu výroby. Nerealizace by měla jednoznačný vliv na propad hodnoty majetku společnosti. Této skutečnosti jsou si akcionáři vědomi a z hlediska priorit vyjadřují svůj názor prostřednictvím hlasování na valných hromadách. V dalším období v roce [redacted] je nutné pokračovat v obměně výrobních technologií a optimalizaci výrobních prostor. Jedná se o nahrazení již zastaralých strojních zařízení (např. souboru soustruhů, frézek, vstříkolisů) nutných pro vlastní výrobu a vnitřní kooperace. Pořizovací cena jednotlivých zařízení (např. CNC center) je v ekvivalentu hodnoty cca 5 mil. Kč/ks. Dále je nevyhnutelná investice do modernizace svařovny, modernizace lakoven, či nákup nových forem (výroba plastů) či slévárenských modelů (čerpací technika). Celkové investice pro zachování fungování společnosti v konkurenčním prostředí v několika letém horizontu jsou v řádu desítek milionů korun, limitně cca 50 mil. Kč. Představenstvo na předchozích valných hromadách [redacted] a [redacted] odpovídalo na dotazy akcionářů ve vztahu k nutným investicím ve společnosti, stejně tak byla tato skutečnost řešena na napadené valné hromadě. Představenstvo vše vysvětlilo a zřejmě v důsledku i těchto informací akcionáři rozhodli o nevyplacení dividendy. Opět je to pouze navrhovatel, který má dle našeho názoru jediný cíl a tím je za každou cenu dosáhnout výplaty dividendy, i kdyby s tímto jeho názorem jiní akcionáři nesouhlasili. Tento nesouhlas, který byl svobodně akcionáři na valné hromadě prezentován, je nyní ze strany navrhovatele napadán a vytvářena konstrukce, že určitá část akcionářů jedná ve shodě a zneužívá svého postavení. Tak tomu ale není. Neměl by namísto takovýchto konstrukcí navrhovatel s jednotlivými akcionáři jednat, a to i mimo valnou hromadu, a pokusit se dojednat jakým způsobem a kam bude společnost směřovat. Jestliže na minimálně třech posledních valných hromadách představenstvo společnosti podrobně odpovídalo na otázky akcionářů stran investic, paktakový návrh navrhovatele považujeme za čistě účelový se snahou poškodit zejména účastníka 1).

64. Samotný rozbor hlasování, který navrhovatel předložil je neprůkazný a vychází z jeho tvrzení, kdo jak hlasoval, aniž by jej opřel o konkrétní záznam hlasování, aniž by rozbor blíže doložil. Zároveň se jedná pouze o rozbor jednoho druhu otázky a to nevyplacení či vyplacení dividendy, z takového jednotlivého rozboru hlasování zcela jistě nelze vyvodit závěr o tom, že by snad někteří akcionáři měli úmyslně jednat k újmě menšiny a zneužili tak většinu. Z předloženého rozboru hlasování pouze vyplývá, že akcionáři nemají vždy stejný názor a to i ti, kteří nyní hlasují pro vyplacení zisku a dříve hlasovali proti, nebo se zdrželi – např. K [redacted] V [redacted] na valné hromadě [redacted], Též to, že se někteří z účastníků řízení na některých valných hromadách zdrželi hlasování o určité otázce neznamená, že hlasují spolu. Naopak na valné hromadě [redacted] někteří z akcionářů, a to i účastníků tohoto řízení, hlasovali spolu s navrhovatelem pro výplatu dividend ve výši 10,- Kč na jednu dividendu, ale návrh přesto nebyl schválen. Jestliže bude vycházet z předloženého rozboru hlasování, ale nejen z toho předloženého, je to naopak navrhovatel, který v podstatě ve všech věcech hlasuje jinak než ostatní akcionáři, v některých záležitostech je pak hlasováno rozdílně, někdy se někteří akcionáři zdrží hlasování.

65. Na valné hromadě účastníka 1) dne [REDAKCE] proběhlo hlasování č. 1 – Volba orgánů – zdrželo se hlasování 20809 hlasů, což jsou hlasy navrhovatele. Dále hlasování č. 5 – volba člena dozorčí rady - zdrželo se hlasování 25261 hlasů, z čehož 20809 hlasů jsou hlasy navrhovatele. Dále hlasování č. 6 – určení auditora k provedení povinného auditu za rok [REDAKCE] – proti 20809 hlasů, což jsou hlasy navrhovatele.
66. Je evidentní, že i v otázce, která nemá zásadního významu, tedy jakého vybrat auditora – ten obecně musí být nezávislý, at' již se jedná o jakoukoli společnost – hlasuje navrhovatel přesně naopak než ostatní akcionáři.
67. Na valné hromadě účastníka 1) dne [REDAKCE] proběhlo hlasování č. 1 – Volba orgánů – zdrželo se hlasování 24185 hlasů, z čehož 20809 hlasů, což jsou hlasy navrhovatele. Dále hlasování č. 4 – zde hlasovali někteří účastníci řízení – Ing. S [REDAKCE], J. N [REDAKCE] – spolu s navrhovatelem. Dále hlasování č. 5 – jednalo se o protinávrh o výši výplaty dividendy, kdy bylo navrženo místo 10,- Kč na jednu akcii 31,36,- Kč na akcii, což však již i akcionáři, kteří hlasovali s navrhovatelem, u hlasování č. 4 odmítli. Pokud bychom se vůbec jednotlivým hlasováním měli zabývat, pak je třeba vyjít z hlasování komplexního a nejen v otázce výplaty dividend. Je však legitimním právem akcionáře hlasovat různě v různých otázkách a podle našeho názoru je to věc, kterou by soud vůbec neměl přezkoumávat, neboť mu to nepřísluší.
68. Pokud se týká předloženého zvukového záznamu, ten není možný jako důkazní prostředek použít. Nadto pak je zkreslující, nevypovídá nic o tom, kde kdy a v jakém postavení hovoří – zda jako akcionář či jako člen představenstva - a zachycuje i osoby jiné a projevy osobní povahy.
69. Pokud se si týká neplatnost Usnesení 1, kdy navrhovatel tvrdí, že protinávrh účastníka řízení 1) Ing. J [REDAKCE] S [REDAKCE] nespĺňuje náležitosti stanov účastníka řízení 1) ve znění ze dne [REDAKCE] a to s ohledem na skutečnost, že protinávrh podal teprve při konání valné hromady, pak s tímto názorem nelze souhlasit. Návrhy akcionáře, které budou uplatněny až na valné hromadě, resp. po zákonné lhůtě, lze na valné hromadě projednat a za určitých podmínek je takové projednání i povinností společnosti. Podle § 408 odst. 3 ZOK nelze na valné hromadě projednat záležitosti, které nebyly zařazeny na pořad jednání valné hromady, ledaže s tím souhlasí všichni akcionáři. Pokud by tedy zákonodárce chtěl, aby návrhy neuplatněné akcionáři v zákonné lhůtě byly vyloučeny z projednávání na jednání valné hromady, učinil by tak výslovně jako v případě záležitostí, které nebyly zařazeny na pořad valné hromady. Pokud tak neučinil, lze dovodit, že hlasování o takových návrzích zákon o obchodních korporacích nebrání. Za klíčový argument však považujeme skutečnost, že samotný § 361 odst. 2 ZOK podmiňuje povinnost doručit návrh akcionáře v dané lhůtě tím, že doručí návrh společnosti v přiměřené lhůtě před konáním valné hromady, hodlá-li uplatnit takový návrh. Z daného ustanovení lze tak dovodit, že pokud před konáním valné hromady nehodlá uplatnit návrh, takovou povinnost nemá. Tento argument však není pouze jazykovým výkladem zákona. Dané ustanovení je nutné vykládat v souladu s ostatními právy, které zákon o obchodních korporacích akcionáři přiznává. Tím je zejména právo na vysvětlení na valné hromadě podle § 357 a násl. ZOK. Pokud zákon o obchodních korporacích přiznává akcionáři právo pokládat na valné hromadě žádost o vysvětlení „záležitostí týkajících se společnosti nebo jí ovládaných osob, je-li takové vysvětlení potřebné pro posouzení obsahu záležitostí zařazených na valnou hromadu nebo pro výkon jeho akcionářských práv na ní“, nelze podle našeho názoru dojít k závěru, že na základě takového vysvětlení již nemá právo přímo na valné hromadě formulovat návrh usnesení, které by měla valné hromada přijmout. K čemu by mu takové vysvětlení bylo, pokud by mohl hlasovat pouze o těch návrzích, které byly před konáním valné hromady formálně uplatněny nebo navrženy orgány společnosti.

70. Stejně tak je nutné vzít do úvahy, že ke každé záležitosti pořadu valné hromady má probíhat diskuze akcionářů a členů orgánů společnosti. Na základě této diskuze také může akcionář získat nové informace potřebné k formulaci svého návrhu usnesení. Zákon o obchodních korporacích neupírá akcionáři právo formulovat návrh až na valné hromadě, minimálně v těch případech, kdy vůle akcionáře uplatnit takový návrh bude formulována až na základě diskuze k dané záležitosti, což je právě tento případ nebo pokud nehodlal před valnou hromadou takový návrh uplatnit. V případech, kdy akcionář před konáním valné hromady nehodlal uplatnit návrh, pak neměl povinnost tento návrh doručit společnosti v přiměřené lhůtě před konáním valné hromady, tudíž zde není žádná povinnost, kterou porušil, naopak zde existuje povinnost na dané valné hromadě o tomto návrhu hlasovat. Z výše uvedených důvodů pak nelze považovat usnesení za neplatné z důvodu, že o něm nebylo možné vůbec hlasovat. Navíc to, co nyní navrhovatel napadá, sám praktikoval na valné hromadě [REDAKCE], kdy vznesl protinávrh až při konání valné hromady. Navíc, i pokud by návrh nebyl odůvodněn, neznamená to, že o něm nemůže být hlasováno.
71. Odkazovaným usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.2.2014 sp. zn. 29 Cdo 3059/2011, když toto rozhodnutí se týká důvodů nerozdělení zisku a k důvodům, pro které lze zisk nerozdělit a ponechat ve společnosti se navrhovatel se snaží vzbudit dojem, že v našem případě jsou splněny podmínky pro aplikaci tohoto judikaturního závěru. Tak tomu však v žádném případě není. V tomto konkrétním případě představenstvo účastníka řízení 1) navrhlo rozdělení zisku. Nelze ztotožňovat právo akcionáře na vyslovení svého názoru a povinnost člena představenstva, byť se jedná o tutéž osobu. Je evidentní, že ve společnosti existují protichůdné zájmy akcionářů a každý si hájí svůj zájem. Nejvyšší soud uvedl, že musí být důležitý zájem pro takový postup společnosti, které musí být popsány v odůvodnění návrhu představenstva na rozdělení zisku. Návrh na rozdělení zisku podán byl, ale valná hromada o něm rozhodla negativně. To proč a jak hlasovali jednotliví akcionáři je věc, která je čistě jejich osobní věcí a nemůže podléhat přezkumu kohokoli zvenčí. V tomto podobné usnesení Nejvyššího soudu 29 Odo 984/2005, které se týká tzv. materiálního přezkumu rozhodnutí valné hromady. Nejvyšší soud v tomto případě uzavřel, že soud při rozhodování o neplatnosti usnesení valné hromady zpravidla neposuzuje, zda opatření, o kterém rozhodla valná hromada, je věcně důvodné, zda odpovídá zájmu společnosti, resp. je v širším slova smyslu materiálně opodstatněné. Jen výjimečně, stanoví-li tak zákon nebo vyplývá-li to z něj, je soud povolen přezkoumat, zda je usnesení valné hromady věcně důvodné či je v zájmu společnosti nebo akcionářů. Může tak učinit v podstatě pouze tehdy, pokud existuje důležitý zájem společnosti a nezbytnost zásahu do práva akcionářů, aby tento zájem mohl být naplněn, a k tomu přistupuje ještě třetí podmínka, totiž aby míra důležitosti identifikovatelného důležitého zájmu společnosti nebyla zjevně nepřiměřená významu práva, do něhož má navrhované opatření zasáhnout, a intenzitě tohoto zásahu. Dle nás si je třeba položit otázku, zda jsou tyto podmínky kumulativně splněny a zda je vůbec možný materiální přezkum valné hromady. V daném případě tomu tak není.
72. Podle Nejvyššího soudu třeba, aby byl respektován zákaz zneužití většiny hlasů. V tomto konkrétním usnesení je odkazováno na ust. § 56a tehdy platného obchodního zákoníku. Navrhovatel uvádí, že k této situaci došlo, jedná se však pouze o jeho domněnky, kdy se zároveň opírá o ust. § 212 odst. 2 občanského zákoníku, který hovoří o zneužití hlasovacích práv k újmě celku, když toto ustanovení občanského zákoníku je obsahově totožné s ust. § 56a obchodního zákoníku. Občanský zákoník ukládá členům korporace povinnost chovat se vůči ní čestně a zachovávat její vnitřní řád. Pro případ, že by člen soukromé korporace zneužil své hlasovací právo k újmě korporace jako celku, může soud na návrh toho, kdo prokáže právní zájem, rozhodnout, že k hlasu tohoto člena nelze pro

určitý případ přihlížet. Občanský zákoník tedy jasně a srozumitelně stanovuje tu myšlenku, že by muselo dojít k újmě korporace jako celku. V daném případě však navrhovatel sám tvrdí, že došlo ke zneužití hlasovacích práv k újmě menšiny.

73. Navíc ani korporaci nevyplacením dividend žádná újma vzniknout nemohla, spíše naopak a stejně tak samotným akcionářům, protože samotné nevyplacení dividend žádnou újmu nemůže přinést, resp. navrhovatel ji ani netvrdí a nedokládá. Za absurdní a podstatné též považujeme to, že navrhovatel napadá svým návrhem několik akcionářů, kteří vyjádřili svůj názor na valné hromadě. Nejedná se o jednoho majoritního akcionáře, který je napadán návrhem, ale v tomto případě 5 akcionářů, kteří mají jiný názor, než navrhovatel. Je tedy zřejmé, že existují další akcionáři účastníka řízení 1), kteří mají jiný názor než navrhovatel, resp. je tím zřejmě myšleno stejný názor při hlasováních jako účastníci řízení 2-6 a přesto jejich hlasování navrhovatel nenapadá.
74. Je třeba uvědomit si skutečnost, že vyhovění návrhu by znamenalo popření principu svobodného rozhodování akcionářů a popření rozhodnutí majority, která má obdobný názor, protože by znamenalo, že pokud akcionáři, kteří by při jakémkoli jiném hlasování v součtu disponovali příslušným kvórem pro schválení či neschválení nějakého usnesení, by ani nemohli na valné hromadě prosadit takové rozhodnutí, které jim vyhovuje. Ke zneužití hlasovacích práv, tedy zneužití k újmě celku, nedošlo.
75. K neplatnosti Usnesení 2 dále účastníci uvedli, že volba člena představenstva účastníka řízení 1) proběhla v souladu se zákonem a stanovami a byla též osvědčena notářským zápisem. Jak sám navrhovatel uvádí, na danou věc je třeba aplikovat ust. § 777 odst. 5. ZOK. Toto ustanovení pak uvádí tzv. opt-in, tedy podřízení se ZOK jako celku. Poslední věta pak zní: Změna společenské smlouvy nabývá v tomto případě účinnosti až zveřejněním zápisu o podřízení se tomuto zákonu jako celku v obchodním rejstříku. Jestliže tedy navrhovatel uvádí, že tomu tak není, jsou účastníci opačného názoru. Navíc byla při valné hromadě přítomna notářka JUDr. H. K., která průběh osvědčila.
76. A pokud jde o přijetí Usnesení 3, pak navrhovatel zvolil kontroverzní konstrukci, kterou opírá o zneužití hlasovacích práv k újmě celku. Kromě výše uvedeného zdůvodnění a právního rozboru zákona, pak se jedná o postup, který nevychází ze zákona, nemá oporu v judikatuře, ale opírá se o článek jednoho autora, kterého cituje. Zde je třeba uvést, že s tímto názorem se účastníci neztotožňují a jsou v něm opět překrucovány judikатурní závěry, jakož i zákonná ustanovení. Pokud by zákonodárce či Nejvyšší soud byl stejného názoru, v zákoně by tak bylo jednoznačně uvedeno, případně by to Nejvyšší soud uvedl ve svých rozhodnutích. Konkrétně lze i přímo odkázat na odůvodnění rozhodnutí 29 Cdo 3059/2011, kde Nejvyšší soud uvedl že Pro úplnost pak Nejvyšší soud poznamenává, že jakkoliv právní úprava neumožňuje nařídit, jakým způsobem má valná hromada akciové společnosti rozdělit zisk, případný zásah do práva akcionáře na podíl na zisku ... může ... založit jak právo dotčených akcionářů na náhradu tím způsobené škody, tak i nárok na přiměřené zadostiučinění. Další zvolený postup navrhovatele, je tedy názorem autora a navrhovatele a nikoli Nejvyššího soudu, byť ten měl jistě možnost doplnit, jak by mohl akcionář postupovat.
77. Za zásadní též účastníci považují, že soud smí zasahovat do vnitřních záležitostí a poměrů právnické osoby pouze v případě, že tak stanoví zákon. Takto je jasně stanoveno a uvedeno i v judikatuře Nejvyššího soudu, počínaje rozhodnutím 29 Odo 442/2004 a dalšími, které jej následují. Konstrukce o tom, že soud určí, že rozhodnutí bylo přijato, i když valná hromada rozhodla jinak, je zcela jistě zásahem do vnitřních záležitostí právnické osoby, který je nepřípustný. Jestliže je nepřípustný, pak na něm ani navrhovatel nemůže mít právní zájem ve smyslu § 80 o.s.ř., což je věc, kterou by soud měl jako prvotní

posoudit.

78. Účastníci jsou přesvědčeni, že ze strany navrhovatele se jedná o šikanózní výkon práva, který nemá v zákoně oporu. Navrhovatel proti účastníku řízení 1) vedl již v minulosti několik sporů, též navrhoval likvidaci společnosti, v roce [redacted] pak navrhl odvolání všech členů představenstva, tak i všech členů dozorčí rady účastníka řízení 1). Postup, který navrhovatel vůči účastníku řízení 1) zvolil, pak nemá oporu v zákoně, dotazy byly zodpovězeny, i když jich na valné hromadě byla položena celá řada, dále napadá jednotlivé akcionáře, o čemž si dokonce pořizuje zvukový záznam, napadá bývalého předsedu představenstva společnosti. Jestliže se hovoří o loajalitě akcionářů vůči společnosti, tak, jak je v zákoně o obchodních korporacích i v občanském zákoníku předpokládána, pak se tato loajalita týká též navrhovatele. Je evidentní, že navrhovatel takovou loajalitu postrádá a i z tohoto dovozujeme, že celý návrh, který má soud projednat je šikanózním návrhem akcionáře, na který lze aplikovat závěry uvedené v usnesení Nejvyššího soudu ČR 29 Cdo 3284)2012. Soud v tomto případě uzavřel, že za šikanózní, tj. v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku (§ 265 ObchZ) jsou, lze považovat takový výkon práva na vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti upraveného v § 180 odst. 1 ObchZ, kdy akcionář žádostmi o vysvětlení ve skutečnosti nesměřuje k získání informací nezbytných pro hlasování o navržených usneseních, nýbrž k jiným, zákonem nepředpokládaným, cílům (např. obstrukci jednání valné hromady, „zvýšení“ ceny za prodej jím vlastněných akcií apod.). To, jakým způsobem navrhovatel k samotné valné hromadě přistoupil, jak vznesl návrhy a protinávrhy, pořídil zvukový záznam na přechodí valné hromadě poukazuje nato, že si již připravoval „půdu“ pro podání tohoto návrhu. To vše jsou věci, které nemohou požívat právní ochrany a již jen z těchto důvodů lze návrh zamítnout.
79. Účastníci 2 a 4 shodně učinili nesporné, že navrhovatel je, stejně tak jako účastníci řízení 2) a 4), zapsán v seznamu akcionářů společnosti [redacted], a.s. IČ [redacted] a je tedy akcionářem účastníka řízení 1). S akciemi v držení těchto (a tedy i dalších) akcionářů nejsou zapsána žádná omezení, přednostní práva či jiná ujednání, která by jejich držitelům přiznávala více „privilegií“ než ostatním akcionářům. Účastník řízení 1) nemá majoritního akcionáře. Není také sporu o tom, že navrhovatel se stal akcionářem účastníka řízení 1) v roce [redacted], a od té doby téměř pravidelně napadá jednání valných hromad účastníka řízení a protestuje „proti všemu a proti všem“. Stávající předmětný návrh je pokračováním politiky, pro nás jako akcionáře nejenom neakceptovatelné destrukce společnosti účastníka řízení 1) ale negativní s vymezováním vůči akcionářům – ostatním účastníkům řízení - či dalším, v návrhu nejmenovaným, akcionářům. Navrhovatel sám sebe deklaruje jako menšinového akcionáře, držícího 20 809 ks akcií (tj. 22,85% podílu na základním kapitálu), přičemž není členem statutárního orgánu účastníka řízení 1), ani není zplnomocněn ostatními akcionáři k tomu, aby mohl celek zastupovat a za něj jednat. Porovnáním obsahu protestu a zápisu z jednání řádné valné hromady [redacted] ze dne [redacted] je zřejmé, že obsah protestu neodpovídá skutečnému průběhu diskuse – akcionář J. S. [redacted], reagující na diskusi, uvedl (viz bod 4 zápisu) „rozdělení zisku bez výplaty dividend, s tím, že 911.829,- Kč bude připsáno na účet nerozděleného zisku z minulých let. Navrhuje, aby prostředky využila společnost ke své vlastní činnosti, ke svému rozvoji“ přičemž specifikace jejich užití byly podrobně rozvedeny, v zápise podchycené, související diskusi. Navrhovatel se v protestu (podaném po uzavření diskuse), ani v předmětném návrhu, nevypořádal se svým tvrzením, „že informace, které zazněly, jsou účelové a nepravdivé“ – neuvádí ani jediný případ, který by mohl být označen za účelový, či nepravdivý. Podané informace, odpovědi na dotazy tak jak jsou zachyceny v zápise, jsou vyčerpávající zcela jasné a nebudí v nás žádné pochybnosti o účelovosti či nepravdivosti. Pokud se týká předkládání návrhů valné hromadě navrhovatel, byť substitučně zastoupen, předkládal např. až na valné

hromadě účastníka řízení 1) dne [redacted] protinávrh na rozdělení zisku s komentářem, že „protinávrh na rozdělení zisku je velmi jednoduchý a všichni přítomní akcionáři se s ním mohou seznámit a nevidím důvody, proč by o něm nemohlo být jednáno a hlasováno.“ Sdílíme tento názor, neboť zejména valná hromada je místem, kde jsou akcionáři projednávány výsledky hospodaření, výsledky podnikatelské činnosti, stav majetku atd. podnikatelských subjektů a kde je k předkládaným zprávám vedena diskuse v rámci níž akcionáři mohou klást dotazy, požadovat vysvětlení a podávat návrhy, právě z diskuse vyplývající a o nich jsou pak oprávněni i hlasovat. Nepřípuštění projednávání a hlasování o takovýchto návrzích by pak znamenalo popírání smyslu aktivní účasti akcionářů na valných hromadách. V daném případě nelze o jakémkoliv zneužití hlasovacích práv k újmě menšiny hovořit a to ani v případě postupu „menšinových“ akcionářů, jejichž jednání by mohlo být také chápáno jako snaha o eliminaci či popření ustanovení stanov společnosti, Obch. Zák., resp. ZOK garantující principy výkonu hlasovacích práv tj. podle podílu akcií na základním kapitálu. Ostatně navrhovatel deklarované zneužití hlasovacích práv nespécifikuje a nedokládá – skutečností zůstává, že navrhovatel svým vystupováním a rétorikou na valné hromadě ostatní přítomné akcionáře o svých názorech v potřebné míře nepřesvědčil tak, aby je podpořili a hlasovali v jeho zájmu, když on sám, byť v koordinaci s některými dalšími akcionáři, nedisponoval takovým objemem hlasů, aby mohl svůj záměr prosadit. Podle jednoznačného stanoviska notářky, přítomné na valné hromadě, byla změna stanov společnosti i volba nových orgánů společnosti platná, V okamžik jednání valné hromady platí původní text stanov, nové stanovy nabydou účinnosti zápisem do obchodního rejstříku. Došlo k podrobení se společnosti zákonu o obchodních korporacích jako celku a toto nabývá platnosti zápisem do obchodního rejstříku. Účastníci řízení 2) a 4) nenacházejí žádný důvod toto stanovisko zpochybňovat a ztotožňují se jak s názorem notářky, tak i s výsledkem příslušných hlasování.

80. Podle účastníků 2) a 4) valná hromada účastníka 1) platně přijala usnesení a rozdělení podílu na zisku. Představenstvo společnosti účastníka řízení 1) je povinno, mimo jiné, zpracovat a do 30.6. běžného roku předložit akcionářům, resp. valné hromadě, roční účetní závěrku (ověřenou auditorem) a návrh na vypořádání hospodářského výsledku a je věcí jen a jen valné hromady – akcionářů- jak s návrhem představenstva naloží. Vyjádřit svůj názor k podkladům předloženým akcionářům na valné hromadě je základním právem akcionáře – toto právo nelze žádným způsobem, ani prostřednictvím soudu, omezit, natož odejmout a to tím spíše že toto omezení je požadováno pouze k jedinému bodu programu jednání. Ostatních bodů jednání, kde účastníci řízení 2) a 4) hlasovali shodně s ostatními akcionáři (a tedy podle navrhovatele zneužili svých hlasovacích práv), a mnohdy i opačně než navrhovatel, se požadavek navrhovatele na soudní zásah netýká. Jsme přesvědčeni, že osoba zapsaná v seznamu akcionářů, je držitelem akcií, tedy akcionářem se všemi právy s tím spojenými tj. s právem účasti na valné hromadě, s právem žádat vysvětlení k jednotlivým bodům programu, předkládat a posuzovat návrhy a o nich hlasovat silou svých akcionářských podílů atd. s tím, že je pro nás nepředstavitelné, že by bylo možné na popud v hlasování neúspěšného akcionáře, zpětně zvrátit výsledek hlasování tím způsobem, že k hlasům jen některých přítomných akcionářů se nebude přihlížet.
81. Podle účastníků 2) a 4) je především třeba zdůraznit fakt, že skutečnosti uváděné navrhovatelem o tom, že účastník 1) je dlouhodobě ziskovou a stabilizovanou společností nejsou samozřejmostí a účastník řízení 1) se nejprve musel vypořádat s postprivatizačním traumatem, následně s odbytovou krizí v letech 2008 až 2010, odražením ataky asijských a tureckých konkurenčních firem, odstraňováním ekologické zátěže z éry před rokem 1989 a současně udržovat resp. rozvíjet výrobně technickou základnu a respektovat požadavky odběratelů na vývoj a inovace výrobků a v neposlední řadě se vyrovnávat důsledky inflačních tlaků. Tato fakta a jejich finanční náročnost navrhovatel zcela ignoruje, na jejich

- řešení se nijak nepodílí, spíše (jak uvedeno v preambuli) naopak. Příkladem, důsledkem zveřejněného návrhu navrhovatele v roce [redacted] na vstup společnosti do likvidace, byly zvýšené náklady cca o 1,5 – 2 mil. Kč v důsledku vyvolané zákaznické nedůvěry, následných kontrol a auditů, prodloužených dob splatnosti faktur atd.
82. Tvzením navrhovatele o dostatku finančních prostředků účastníka 1) k a neochotě alespoň částečně vyplatit zisk mezi akcionáře účastníka 1) pak účastníci 2) a 4) uvedli, že se zde jedná, podle nás o klasický střet rozdílnosti akcionářského pohledu na způsob řízení a hospodaření výrobní společnosti, včetně rozdělení hospodářského výsledku, který může být řešen pouze prostřednictvím hlasování. V této souvislosti si je potřeba položit hypotetickou otázku, zda by se navrhovatel v případě vykazované ztráty také tak vehementně dožadoval svého podílu na její úhradě.
83. Podle účastníků 2) a 4) nejsou pravdivá tvrzení navrhovatele, že ing. J. [redacted] S. [redacted], jako představitel účastníka řízení 1), zaujímal protiprávní postoje - naopak vždy hájil jeho zájmy a tedy ve svých důsledcích i zájmy akcionářů spočívající v prosperitě společnosti. Požadavek navrhovatele, aby účastník řízení vyplácel dividendy a na provoz si bral bankovní úvěry, a tedy ručil za ně zástavou svého majetku, pohledávkami a jinými aktivacemi, pokládáme jako akcionáři za ekonomicky nevýhodný. Bankovní úvěr s úrokovou mírou cca 6%, se zástavou majetku, nepokládáme za odůvodnitelný a nevykládáme, že by takový postup mohl být napaden další skupinou akcionářů, přičemž jedním z důvodů by mohl být, že účastník řízení 1), resp. jeho představenstvo nepostupovalo s péčí řádného hospodáře.
84. Pokud se jedná o výpis ze zvukového záznamu, který navrhovatel cituje v žalobním návrhu a předložil společně s žalobou, pak se jedná o neúplný, zavádějící, zkreslující, z kontextu vytržený a pro řízení nepoužitelný výpis. Nadto byl získán záludným způsobem, bez vědomí a souhlasu účastníka řízení 2) druhé strany, s jednoznačným záměrem poškodit účastníka řízení 2). V písemném vyhotovení vynechává podstatný obsah, týkající se záměrů navrhovatele, snaží se modifikovat situaci ve svůj prospěch, a jako takový a neobjektivní není možné jako důkazní prostředek použít. K tomuto odkázali na náleží Ústavního soudu z 9. 12. 2014, sp. zn. II ÚS 1774)14.
85. Navrhovatel opírá svůj návrh o usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.2.2014 sp. zn. 29 Cdo 3059/2011, ovšem meritum této věci je v tom, že návrh představenstva na rozdělení zisku nebyl odůvodněn a akcionářům tak nebyly známy důvody, pro které je navrhováno zisk nerozdělit a ponechat – po povinném přidělu do rezervního fondu- společnost a to za situace kdy společnost má majoritního akcionáře. Navrhovatel se snaží vzbudit dojem, že v našem případě jsou splněny podmínky pro aplikaci tohoto judikaturního závěru. Tak tomu však v žádném případě není. V předmětném případě představenstvo účastníka řízení 1) navrhlo konkretizované rozdělení zisku, včetně výplaty dividend a je logické a zákonné že je pak jen a jen na vůli akcionářů přítomných na valné hromadě, aby prostřednictvím svých hlasovacích práv k návrhu představenstva zaujali stanovisko, tedy návrh schválili, zamítli, či modifikovali. To, proč a jak hlasovali jednotliví akcionáři, je věc, která je čistě jejich osobní věcí a nemůže podléhat přezkumu kohokoli zvenčí. V této souvislosti odkázali na usnesení Nejvyššího soudu 29 Odo 984)2005 kde Nejvyšší soud vysvětlil, že soud při rozhodování o neplatnosti usnesení valné hromady zpravidla neposuzuje, zda opatření, o kterém rozhodla valná hromada, je věcně důvodné, zda odpovídá zájmu společnosti, resp. je v širším slova smyslu materiálně opodstatněné. Jen výjimečně, stanoví-li tak zákon nebo vyplývá-li to z něj, je soud povolen přezkoumat, zda je usnesení valné hromady věcně důvodné či je v zájmu společnosti nebo akcionářů. Může tak učinit v podstatě pouze tehdy, pokud existuje důležitý zájem společnosti a nezbytnost zásahu do práva akcionářů, aby tento zájem mohl být naplněn, a k tomu přistupuje ještě třetí podmínka, totiž aby míra důležitosti identifikovatelného důležitého zájmu společnosti

nebyla zjevně nepřiměřená významu práva, do něhož má navrhované opatření zasáhnout, a intenzitě tohoto zásahu. S odkazem na právě popsané v konkrétním případě přezkum výsledků hlasování na valné hromadě není, ani z pohledu tohoto názoru Nejvyššího soudu možný

86. Dále pak je dle Nejvyššího soudu třeba, s odkazem na ust. § 56a tehdejšího obchodního zákoníku, aby byl respektován zákaz zneužití většiny hlasů. Občanský zákoník však ukládá členům korporace povinnost chovat se vůči ní čestně a zachovávat její vnitřní řád. Pro případ, že by člen soukromé korporace zneužil své hlasovací právo k újmě korporace jako celku, může soud na návrh toho, kdo prokáže právní zájem, rozhodnout, že k hlasu tohoto člena nelze pro určitý případ přihlížet. Občanský zákoník tedy jasně a srozumitelně stanovuje tu myšlenku, že by muselo dojít k újmě korporace vždy jako celku. Neschválené vyplacení dividend nemůže být vykládáno jako újma celku (korporace), spíše naopak. Rovněž tak nemůže být vykládáno jako újma celku (akcionářů) když ti sami si navrženou výplatu dividend neschválili. Požadované nepřihlížení k hlasům jen některých akcionářů přítomných na valné hromadě a jen v některých bodech jednání valné hromady přesahuje názor ustálené judikatury, tj. že soud může zásadně zasahovat do vnitřních poměrů společnosti jen v zákonem stanovených případech a za zákonem stanovených podmínek.
87. Navrhovatel však sám uvádí, že došlo k zneužití hlasovacích práv k újmě menšiny a pakliže dále tvrdí, že došlo i ke zneužití hlasovacích práv k újmě celku pak tato tvrzení si rozporují. Navíc tvrzení, že došlo k újmě celku, nejsou nijak věrohodně doložena, jsme toho názoru, že nedošlo ani ke zneužití hlasovacích práv a ani k újmě celku – přijatým usnesením o rozdělení hospodářského výsledku, včetně nevyplacení dividend, nedošlo u korporace k újmě. Současně se domníváme, podnět týkající se újmy jako takové je oprávněn pouze ten, jemuž újma byla způsobena – v tomto případě tedy jen účastník řízení¹).
88. K neplatnosti Usnesení 2 pak dále uvedli, že volba člena představenstva účastníka řízení 1) proběhla v souladu se zákonem a stanovami a byla též osvědčena notářským zápisem. Jak sám navrhovatel uvádí na danou věc je třeba aplikovat ust. § 777 odst 5. ZOK. Toto ustanovení pak uvádí tzv. opt-in, tedy podřízení se ZOK jako celku. Poslední věta pak zní: Změna společenské smlouvy nabývá v tomto případě účinnosti až zveřejněním zápisu o podřízení se tomuto zákonu jako celku v obchodním rejstříku. Obchodní rejstřík vedený Krajským soudem v Hradci Králové je ale jiného názoru než prezentuje navrhovatel a proto také rozhodnutí valné hromady zapsal.
89. K neplatnosti Usnesení 3. navrhovatel sumarizuje své domněnky spočívající v údajném zneužití hlasovacích práv jak k újmě menšiny, tak k újmě celku. I když újmu menšiny ani újmu celku nespécifikuje z kontextu návrhu je zřejmé, že se snaží zvrátit právoplatné výsledky a závěry valné hromady účastníka řízení 1) z [REDAKCE] soudní cestou, když na této valné hromadě nedokázal přesvědčit ostatní akcionáře, aby hlasovali v jeho prospěch (nebylo by to pak zneužití hlasovacích práv z pohledu přehlasovaných), když sám nedisponoval takovým počtem hlasů, aby své zájmy prosadil. Jako akcionáři účastníka řízení souběžně žádnou újmu celku (korporace) z titulu jednání valné hromady ale nepocít'ují.
90. Podle účastníků 2) a 4) jednání navrhovatele opakovaně – viz preambule tohoto stanoviska- naplňuje znaky výkonu šikanozního práva tak jak to již bylo v minulosti soudy naznačeno a jak definuje i například usnesení NS 29 Cdo 3284/2012 Obchodní zákoník v § 180, § 265 atd. Je evidentní, že návrh byl dlouhodobě a cíleně připravován (viz zvukový záznam, formulace a duplicitně požadovaná vysvětlení, podávání protestů proti auditorům, proti plnění zákonných povinností navrhovatelem atd.) a jeho odůvodnění nemůže požívat právní ochranu. Na valné hromadě účastníka řízení nedošlo k porušení

právních předpisů, ani stanov společnosti, nedošlo ani ke zneužití hlasovacích ani jiných práv přítomných akcionářů, návrh navrhovatele je nedůvodný, nemá oporu v zákonu ani rozhodnutích valné hromady.

91. Ve věci již dříve rozhodl zdejší soud usnesením ze dne 9. ledna 2019, č. j. 37 Cm 46/2017-331. Soud prvního stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že navrhovatel nemá na požadovaném určení naléhavý právní zájem, již jen tato skutečnost vedla k zamítnutí „žaloby“. Dodal, že pokud by vyslovil neplatnost rozhodnutí přijatého valnou hromadou společnosti, jednalo by se nepřijatelný zásah do vnitřních záležitostí společnosti; přezkoumávat rozhodnutí valné hromady je soud oprávněn pouze ve zcela výjimečných případech stanoví-li tak zákon a to pouze „zda dané usnesení je věcně důvodné, či v zájmu společnosti nebo akcionářů“ (odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 984/2005 a sp. zn. 29 Odo 442/2004). S odkazem na § 212 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) týkající se zneužití hlasovacího práva uvedl, že „občanský zákoník...vyznává zásahu, že by muselo dojít k újmě korporace jako celku, nikoli tedy o případ, které konstruuje navrhovatel“, „ingerence soudu je tak omezena“. Uzavřel, že navrhovatel svá tvrzení o tom „co vše bylo přijatým usnesením porušeno“ přes poučení neprokázal.
92. K odvolání navrhovatele Vrchní soud v Praze usnesením č. j. 14 Cmo 140/2019 – 394 ze dne 12. října 2020 usnesení soudu prvního stupně se zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud v odůvodnění mimo jiné uvedl, že navrhovatel vytýkal soudu prvního stupně, že se nezabýval otázkou odůvodnění návrhu usnesení. Již ze skutečnosti, že návrh usnesení, jímž bylo rozhodnuto na základě protinávru účastníka 2/ o nerozdělení zisku za rok ■■■■■, nebyl odůvodněn, je možno bez dalšího učinit závěr o jeho neplatnosti (odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. února 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011). Navrhovatel navíc doložil veškeré dostupné dokumenty svědčící o ekonomické situaci společnosti, z nichž se podává závěr o její dobré ekonomické situaci a schopnosti rozdělit zisk (přinejmenším v řádu jednotek milionů Kč). Naplněna nebyla ani další podmínka, již je respektování zákazu zneužití hlasů, účastníci 2/ až 6/ společnost ovládají a soustavně hlasují proti rozdělení zisku, benefity pak získávají jinou (než standardní) formou. O protinávru účastníka 2/ (předsedy představenstva v době konání valné hromady) nemělo být vůbec hlasováno, neboť byl podán pozdě v rozporu s čl. 17 odst. 3 Stanov a § 361 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) / dále jen „z. o. k.“/ K hlasům účastníků 2/ až 6/ nemělo být s odkazem na § 212 odst. 2 o. z. při hlasování o návrhu usnesení č. 3 vůbec přihlíženo, neboť tito se dlouhodobě podílí na udržování protiprávního stavu znemožňující minoritním akcionářům (jež jsou diskriminováni) podílet se na dobrých hospodářských výsledcích společnosti; minoritním akcionářům tak vzniká újma (k výkladu pojmu „zneužití práva“ odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. listopadu 2004, sp. zn. 21 Cdo 1429/2014 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. listopadu 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48). Dodal, že zisk společnosti za rok ■■■■■ dosáhl částky 2 469 927,49 Kč, nerozdělený zisk z minulých let dosáhl částky 10,861 milionů Kč). Touto otázkou se soud prvního stupně zabýval jen velmi povrchně, navíc nesprávně. Volbu Ing. P. ■■■■■ členem představenstva považuje za neplatnou (in eventum nicotnou) z důvodu absence pravomoci valné hromady o této jeho volbě rozhodnou, neboť před hlasováním bylo schváleno nové znění stanov společnosti (účinné již okamžikem schválení), jež volbu členů představenstva svěřuje (výlučně) dozorčí radě.
93. Odvolací soud dále ve svém usnesení uvedl, že závěr, na němž soud prvního stupně vystavěl své rozhodnutí, že navrhovatel nemá na požadovaném určení naléhavý právní zájem (§ 80 o. s. ř.), není správný. Je tomu tak proto, že návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je zvláštním určovacím návrhem, pro který zákon o obchodních

korporacích (v § 428 odst. 1) taxativně vymezuje okruh osob, u kterých je dána aktivní věcná legitimace pro takové řízení. Splnění podmínky aktivní věcné legitimace tedy nemusejí osoby uvedené v citovaném ustanovení prokazovat - postačí když prokáží, že zastávají postavení, opravňující je ze zákona k podání návrhu. Tyto osoby pak nemusejí prokazovat ani existenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení, neboť zákon takový určovací návrh naléhavým právním zájmem navrhovatele nepodmiňuje. Tento zájem je zcela zřejmě dán postavením oprávněného navrhovatele ve společnosti. K uvedenému závěru lze dospět nejen logickým ale i systematickým a teleologickým výkladem citovaného ustanovení, jehož účelem je umožnit osobám, pro které z jejich postavení a vztahu ke společnosti lze dovodit právní zájem na přezkoumání zákonnosti usnesení valné hromady, domáhat se takového přezkoumání soudem. Domáhá-li se tedy akcionář vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady pro jeho rozpor se zákonem či stanovami, nemusí prokazovat naléhavý právní zájem na takovém určení ve smyslu § 80 o. s. ř. a jeho návrh na zahájení řízení nelze zamítnout pro nedostatek naléhavého právního zájmu (srov. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. ledna 1999, sp. zn. 1 Odo 101/97 publikovaný pod číslem 3/2000 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, shodně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. srpna 2002, sp. zn. 29 Odo 11/2002, uveřejněné pod číslem 55/2003 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, dále mutatis mutandis rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 24. ledna 2006, sp. zn. 21 Cdo 20/2005, a ze dne 25. ledna 2012, sp. zn. 29 Cdo 383/2010, uveřejněné pod čísly 53/2006 a 58/2012 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, rozhodnutí jsou dostupná – shodně jako další níže uváděná rozhodnutí Nejvyššího soudu na jeho webových stránkách).

94. Dále odvolací soud uvedl, že není správný ani závěr soudu prvního stupně o tom, že by se v případě vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého valnou hromadou jednalo o nepřípustný zásah do vnitřních poměrů společnosti. Účelem právní úpravy řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je totiž nejen poskytnutí ochrany individuálním právům osob oprávněných domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, a jednak je zákonem předvídaným nástrojem obecné ochrany zákonnosti ve vnitřních poměrech společnosti, resp. souladu těchto vnitřních poměrů s autonomní úpravou provedenou v zakladatelském právním jednání (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. února 2011, sp. zn. 29 Cdo 4820/2010).
95. S navrhovatelem tvrzenými důvody neplatnosti usnesení valné hromady společnosti se soud prvního stupně - veden mylným závěrem o nedostatku naléhavého právního zájmu na požadovaném určení – nikterak blíže nevypořádal, nezabýval se ani otázkou včasnosti podaného návrhu (§ 259 o. z.), otázkou aktivní legitimace (§ 428 ve spojení s § 424 odst. 1 z. o. k.). Odvolatelé je na místě dát za pravdu, že jde o řízení ve statusových věcech právnických osob dle § 85 písm. a) z. ř. s., na něž dopadá (i) § 21 z. ř. s., je ovládáno zásadou vyšetřovací, soud musí před rozhodnutím (důkladně) vyšetřit skutkový stav (k tomu srov. např. Jirsa a kol., Zákon o zvláštních řízeních soudních, Komentář. Kancelář Havlíček Brain Team, Praha, 2015, § 20, mutatis mutandis, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. srpna 2016, sp. zn. 29 Cdo 4006/2015); návrh tak není možno bez dalšího zamítnout s odkazem, že navrhovatel svá tvrzení neprokázal, aniž by z rozhodnutí soudu prvního stupně bylo zřejmé, které (konkrétní) skutečnosti měl za prokázané, a které nikoli. Závěr o tom, že účastník neunesl důkazní břemeno, lze učinit jen tehdy, jestliže zhodnocení (všech) důkazů, které byly za řízení provedeny (§ 120 odst. 2 o. s. ř.), neumožňuje soudu přijmout závěr ani o pravdivosti tvrzení účastníka a ani o tom, že by bylo nepravdivé [srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. února 2002, sp. zn. 21 Cdo 762/2001, uveřejněný v časopise Soudní judikatura pod č. 86, ročník 2002].
96. V předmětné věci jediným důkazem, o němž se soud prvního stupně ve svém rozhodnutí

zmiňuje, je zápis z jednání z předmětné valné hromady, není však zřejmé, jak se soud prvního stupně vypořádal s ostatními důkazy (provedenými při jednání dne 5. března 2018, čl. 147 a násl.); z rozhodnutí se rovněž nepodává, co konkrétně měl soud prvního stupně na mysli, pokud (na str. 3 v pátém odstavci), uvádí, že „skutkový stav byl dostatečně listinnými důkazy prokázán“, přičemž v rozhodnutí činil skutková zjištění pouze z jediného důkazu, jímž byl zápis z předmětné valné hromady. Jeho rozhodnutí je tak (dílem) nepřezkoumatelné.

97. S ohledem na shora uvedené skutečnosti odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v plném rozsahu zrušil a přikázal soudu prvního stupně, aby v dalším řízení soud prvního stupně provedl v potřebném rozsahu dokazování, a bude se zabývat otázkou včasnosti podaného návrhu, následně, dospěje-li k závěru, že návrh byl navrhovatelem podán včas a osobou k tomu legitimovanou, tvrzenými důvody neplatnosti usnesení valné hromady společnosti ve vazbě na závěr o skutkovém stavu věci a příslušnou hmotněprávní úpravu a relevantní soudní judikaturu.
98. Ze zápisu z jednání řádné valné hromady účastníka 1) konané dne [REDAKCE] soud zjistil, že jejím pořadem bylo následující: „1. Zahájení, kontrola usnášeníschopnosti a volba orgánů řádné valné hromady, 2. Zpráva představenstva o podnikatelské činnosti Společnosti za rok [REDAKCE] a o stavu jejího majetku, 3. Zpráva o výsledcích kontrolní činnosti dozorčí rady za rok [REDAKCE] a o přezkoumání řádné účetní závěrky za rok [REDAKCE] a o výroku auditora, 4. Schválení řádné účetní závěrky za rok [REDAKCE] a návrhu na rozdělení zisku, 5. Rozhodnutí valné hromady o změně stanov společnosti a podřízení se zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, jako celku, 6. Návrh na odvolání stávajících členů představenstva a dozorčí rady a volba nových, 7. Schválení smluv o výkonu funkce členů dozorčí rady, 8. Určení auditora k provedení povinného auditu za rok [REDAKCE] a 9. Závěr“. Ze zápisu je zřejmé, že valná hromada ve shora uvedeném termínu proběhla a výše uvedený pořad jednání v rozsahu všech jeho bodů projednala.
99. Ze zápisu z jednání řádné valné hromady účastníka 1) ze dne [REDAKCE] dále soud zjistil že, k bodu 4. pořadu jednání valné hromady představenstvo účastníka 1) navrhlo výplatu dividend ve výši 911 820 Kč. Ing. S [REDAKCE] jako akcionář podal protinávrh na rozdělení zisku bez výplaty dividend s tím, že 911 820 Kč bude připsána na účet nerozděleného zisku z minulých let. Současně navrhnul, aby prostředky využila společnost ke své vlastní činnosti a ke svému rozvoji. Poté proběhla diskuze mezi jmenovatelem a zástupcem navrhovatele, který kromě jiného uvedl, pokud bude protinávrh přijat, pak bude usnesení neplatné. Jako důvod neplatnosti navrhovatel uvedl, že nelze dlouhodobě upírat právo na výplatu dividend, je to v rozporu se zákonem. Následně proběhlo hlasování číslo 2 k bodu 4. pořadu jednání valné hromady o schválení řádné účetní závěrky za rok [REDAKCE] a návrhu na rozdělení zisku podle návrhu představenstva účastníka 1). Tento návrh nebyl schválen nadpoloviční většinou hlasů přítomných akcionářů. Protinávrhu hlasovalo 68,36 % z přítomných akcionářů s hlasy 53 107 a pro přijetí návrhu hlasovalo 31,64 % z přítomných akcionářů s počtem hlasů 24 577. Následně dále proběhla diskuze mezi účastníkem 2), účastníkem 5) a navrhovatelem, v rámci které se navrhovatel dožadoval vysvětlení, z jakého bodu je odmítnuto vyplácení dividend. Navrhovatel mimo jiné uváděl, že účastník 1) má na účtu 32 000 000 Kč. Účastník 2) s účastníkem 5) pak vysvětlovali navrhovateli, že společnost účastníka 1) plánuje investice v příštích letech v desítkách milionů korun českých, odhadem 30-50 000 000 Kč. Z tohoto je legální a smysluplné, aby společnost použila prostředky na investice, nemusela si brát úvěr, zastavovat svůj majetek a platit za znalecké posudky. Navrhovatel, kromě jiného, pak upozornil na skutečnost, že pokud bude hlasováno oproti návrhu účastníka 2) k tomuto bodu pořadu jednání valné hromady, pak tento nesplňuje náležitosti, které vyžaduje zákon, pro návrh na vypořádání hospodářského výsledku hlasování bude neplatné. Protinávrh není přesvědčivě

odůvodněn. Následně bylo hlasováno oproti návrhu účastníka 2), který nebyl schválen nadpoloviční většinou hlasů přítomných akcionářů. Navrhovatel následně proti přijatému usnesení o schválení rozdělení hospodářského výsledku za rok [redacted] uplatnil protest, který byl zaznamenán písemně do zápisu z jednání valné hromady účastníka 1). Navrhovatel, zastoupen svým právním zástupcem, vznesl na valné hromadě protest proti Usnesení 1 ve znění: „Protestuji proti usnesení valné hromady o schválení rozdělení hospodářského výsledku za rok [redacted]. Usnesení valné hromady pomíjí právo akcionáře na výplatu dividend. Toto právo nelze akcionáři dlouhodobě upírat, což se ve společnosti děje. Zároveň protestuji proti skutečnosti, že návrh usnesení akcionáře J. [redacted] S. [redacted], který byl valnou hromadou schválen, pouze uváděl, že nemají být vypláceny dividendy, ale nespécifikoval, jak má být naloženo s prostředky, které nebudou použity na výplatu dividend. Rovněž protestuji proti tomu, že návrh na výplatu dividend, který byl schválen, nebyl řádně odůvodněn, zejména nebylo řádně odůvodněno nevyplacení dividend, informace, které zazněly, jsou účelové a nepravdivé.“ Dále navrhovatel doplnil písemný protest i v ústní podobě s tím, že za situace kdy účastník disponuje [redacted] zůstatkem na účtu zhruba 32 000 000 Kč, výplata dividend v celkové výši zhruba 900 000 Kč, není sto žádným způsobem poškodit společnost. Apel na péči řádného hospodáře akcionářům je zcela bezpředmětný, jednak z důvodu, že akcionáři nemají povinnost jednat s péčí řádného hospodáře a také rozhodně nelze spatřovat porušení péče řádného hospodáře v tom, že by valná hromada za dané situace schválila výplatu dividend ve výši 900 000 Kč, 2 mil korun českých na běžném účtu. Částka 32 milionu korun českých zcela nepochybně, kdy se plánovaly sebevětší investice, umožňuje výplatu dividend ve výši 900 000 Kč. Vyjádření, které tvrdí, že tomu tak není a zpochybňuje schopnost vyplatit dividendu a efektivitu výplaty dividend, je naprosto účelové.

100. Dále ze zápisu z valné hromady účastníka 1) je zřejmé k bodu 6 programu valné hromady o odvolání účastníka 2) z funkce předsedy a člena představenstva, účastníka 5) z funkce místopředsedy a člena představenstva, J. [redacted] N. [redacted] z funkce předsedy a člena dozorčí rady J. [redacted] H. [redacted] z funkce člena dozorčí rady. Následně proběhlo hlasování číslo 5 k tomuto bodu programu valné hromady a návrh byl schválen nadpoloviční většinou hlasů přítomných akcionářů. K výzvě účastníka 2) navrhovatel na valné hromadě navrhl sebe jako člena dozorčí rady. Účastník 2) navrhl, aby inženýr P. [redacted] pokračoval ve funkci člena představenstva a za členy dozorčí rady navrhl sám sebe a účastníka 5). Současně účastník 2) konstatoval, že navrhovatele nehodlá podpořit ve volbě za člena dozorčí rady, protože nechodí na valné hromady a činí vše pro to, aby společnost skončila v likvidaci. Na to proběhlo hlasování číslo 6 o volbě navrhovatele jako člena dozorčí rady účastníka 1) a návrh nebyl schválen nadpoloviční většinou přítomných akcionářů. Dále proběhlo hlasování číslo 7 o volbě členů dozorčí rady na návrh účastníka 2) a tento návrh byl schválen nadpoloviční většinou přítomných akcionářů. Navrhovatel následně vznesl protest proti usnesení valné hromady o schválení nových členů představenstva a dozorčí rady ve znění: „Toto usnesení bylo přijato neplatně, protože stanovy, které byly před tím schváleny a jsou ihned účinné, s výjimkou ustanovení, jejichž zápis do obchodního rejstříku je konstitutivní, tedy platné a účinné stanovy společnosti svěřují působnost volit členy představenstva dozorčí radě. Žádám o protokolaci protestu do zápisu o valné hromadě.“
101. Z listiny přítomných akcionářů – majitelů kmenových listinných akcií na jméno se jmenovitou hodnotou Kč 1 000 za kus, přítomných na valné hromadě účastníka jednání konané dne [redacted], soud mimo jiné zjistil, že účastník 4) je na této zapsán s celkovým počtem 15 000 kusů akcií. Účastník 5) je na této listině zapsán s celkovým počtem akcií 4269. Účastník 3) je na této listině zapsán s celkovým počtem akcií 29 100. Účastník 6) na této listině zapsán s celkovým počtem akcií 274. Účastník 2 je na této listině zapsán s

celkovým počtem 4452 kusů. Nakonec navrhovatel je na této listině zapsán s celkovým počtem akcií 20 809 kusů.

102. Ze stanov účastníka 1) ve znění ze dne [REDACTED], čl. 17 odst. 3 hovoří o tom: „Jestliže akcionář hodlá uplatnit na valné hromadě protinávrhy k návrhům, jejichž obsah je uveden v oznámení o jejím konání, nebo v případě, že o rozhodnutí valné hromady musí být pořízen notářský zápis, je povinen doručit písemně znění svého návrhu nebo protinávrhu společnosti nejméně pět pracovních dnů přede dnem konání valné hromady.“ Podle čl. 23 stanov účastníka 1): „Ty části stanov, kde změna zápisu do obchodního rejstříku má konstitutivní charakter, nabývají účinnosti dnem zápisu v obchodním rejstříku.“
103. Mezi účastníky bylo nesporné, a soud proto vzal za zjištěné, že účastník 4) ve své účetní rozvaze za rok [REDACTED], na řádku 23 týkající se dlouhodobého investičního majetku, stále účtuje částku 16 338 000 Kč.
104. Z výročních zpráv, výkazu zisku a ztrát a rozvah účastníka 1) z období roku [REDACTED] až rok [REDACTED], které jsou veřejně dostupné ve sbírce listin, je mimo jiné zřejmé, že účastník 1) je v dobré ekonomické situaci, ani nikde z dosaženého zisku nerozdělil na dividendy akcionářům ničeho, přestože jeho finanční situace dovoľovala rozdělit na dividendy částku zhruba 1 000 000 Kč.
105. Mezi účastníky bylo nesporné a, soud proto vzal za zjištěné, že ve výroční zprávě účastníka 1) za rok [REDACTED] byla uvedena jako ovládající osoba účastníka 1), účastník 4) s podílem 56 % základního kapitálu účastníka 1).
106. Ze zápisu z valné hromady účastníka 1) ze dne [REDACTED] soud mimo jiné zjistil i to, že navrhovatel se dotazoval účastníka 2, mimo jiné i na to, zda při hlasování na valné hromadě účastník 4) nehlasuje jako ovládající osoba účastníka 1) s odkazem na výroční zprávy účastníka 4) z roku [REDACTED] a [REDACTED]. Účastník 2) popřel i přes výtky k počtu akcií účastníka 4) a nezměněném objemu majetku účastníka 4) v jeho účetních závěrkách týkající se tržeb z prodeje finančního majetku, že by účastník 4) byl ovládající osobou účastníka 1). Mezi účastníky bylo pak nesporné i to, že na valné hromadě účastníka 1) dne [REDACTED] se dotazoval navrhovatel účastníka 2) na konkrétní informace, týkající se spolupráce účastníka 1) a účastníka 4), týkající se dodávek výrobků účastníka 1) směrem ke společnosti [REDACTED]. Účastník 1) navrhovateli na tyto dotazy odpověděl tak, že tyto informace jsou předmětem obchodního tajemství účastníka 1), žádnou konkrétní odpověď na otázky navrhovatele účastník 1) neposkytl.
107. Mezi účastníky je nesporné i to, že z podnětu navrhovatele šetřila Policie jednání pana S [REDACTED], K [REDACTED], N [REDACTED] a společnosti [REDACTED], zda některá z těchto osob se nedopustila zneužití postavení v obchodním styku. Policejní orgán zkoumal i to, zda společnost [REDACTED] vlastnila větší počet akcií než 15 tisíc kusů společnosti [REDACTED] a byla vkládající osobou této společnosti se závěrem, že nebylo prokázáno, že by Ing. E [REDACTED] vykonával svá akcionářská práva vůči společnosti [REDACTED] s akciemi, které ve skutečnosti byly majetkem společnosti [REDACTED]. Policie podezření z trestního činu těchto osob odložila. Usnesení bylo vydáno 29.7.2021.
108. Z audiozáznamu na CD nosiči soud zjistil, že audiozáznam byl pořízen po skončení valné hromady účastníka 1) dne [REDACTED]. Na této valné hromadě se kromě jiných účastnil i účastník 2) a zástupkyně navrhovatele paní Mgr. J [REDACTED] R [REDACTED] K [REDACTED]. Účastník 2) v nahrávce se snaží jmenované vysvětlit důvody, pro které nebudou vyplácet dividendy akcionářům a budou upřednostněni zaměstnanci účastníka 1). Účastník 2) výslovně v nahrávce uvedl: „... tato společnost pojede i nadále a nebude nikdy vytvářet takový zisk, aby se rozděloval mezi akcionáře. Teď Vám něco řeknu proti sobě. Radši přidám peníze

svejm lidem, aby měli slušné mzdy a tamdle to, než rozdělovat akcie akcionářům.“ A následně: „ Nečekejte, že někdy budou vypláceny dividendy.“.

109. Účastník 2) potvrdil svoje slova na audio záznamu výše popsáném. Dále uvedl, že tvrzená slova navrhovatele, jak jsou popsána v žalobě, nepronesl určitě na žádné valné hromadě účastníka 1), ale možná na nějakém jiném soukromém setkání. Účastník 2) potvrdil, že byl přítomen na valné hromadě účastníka 1) dne [REDACTED], z této valné hromady je k dispozici i textový záznam (přepis) z audiozáznamu. Současně účastník 2) k audiozáznamu uvedl, že jeho slova je nutné ale chápat v celkovém kontextu k proběhlé valné hromadě, kdy se snažil vysvětlit zástupkyni navrhovatele, která napadala protestem, mino jiné, přiděly do rezervního fondu, sociálního fondu. Současně poukázal i na výši průměrných mezd u účastníka 1) a nutnost obnovy výrobní základny, inovací apod. Nakonec účastník 2) uvedl i to, že od roku [REDACTED] stále účastník 1), u kterého je akcionářem a byl mimo jiné předsedou představenstva, stále z finančního hlediska dohání ztrátu od roku [REDACTED] a nerozděluje případný zisk na dividendy akcionářům. Respektive představenstvo účastníka 1) vždy navrhuje minimálně od roku [REDACTED] ze zisku výplatu dividend ale VH vždy takovýto návrh neschvává hlavně z důvodu, aby účastník 1) nadále prosperoval.
110. Ze zápisu z valné hromady účastníka 1) dne [REDACTED] soud mimo jiné zjistil i to, že rovněž nebyl přijat protinávrh navrhovatele mimo jiné na rozdělení části zisku na dividendy akcionářům a naopak byl schválen návrh představenstva účastníka 1) na rozdělení výsledku hospodaření účastníka 1) v roce [REDACTED] bez výplaty dividend akcionářům. Proti tomuto usnesení rovněž zástupkyně navrhovatele protestovala s tím, že není řádně odůvodněno.
111. Zástupce účastníků 1), 3), 5) a 6) k právě provedeným důkazům opět uvádí, že představenstvo účastníka 1) se vždy řídilo rozhodnutím akcionářů na VH a zejména pak zákonem. Ve svých návrzích je limitován vůlí akcionářů. Tvrzení navrhovatele, že z audiozáznamu vyplývá, že účastník jednak dává, oproti právu akcionářů na dividendu, přednost svých zaměstnancům, apod. je vytržena z kontextu zvukového záznamu. Účastník 2) v audiozáznamu vysvětlil právní zástupkyni navrhovatele, z jakých důvodů nebylo takovéto rozhodnutí přijato, a je nutné doplnit fondy. Navíc je to názor pouze jednoho z akcionářů účastníka 1), který hovořil po skončení VH s právní zástupkyní navrhovatele a i z tohoto důvodu by proto soud neměl přihlížet k provedenému poslechu audiozáznamu jako k důkazu o tvrzeních navrhovatele popsáných v žalobě, neboť tento důkaz byl proveden v rozporu s ochranou osobnostních práv účastníka 2).
112. Po provedení důkazního řízení soud učinil následující závěr:
113. Soud veden právním názorem a pokyny odvolacího soudu především shledal, že navrhovatel žalobou na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady pro jeho rozpor se zákonem či stanovami, nemusí prokazovat naléhavý právní zájem na takovém určení ve smyslu § 80 o. s. ř.
114. Jak již uvedl odvolací soud návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je zvláštním určovacím návrhem, pro který zákon o obchodních korporacích (v § 428 odst. 1) taxativně vymezuje okruh osob, u kterých je dána aktivní věcná legitimace pro takové řízení. Splnění podmínky aktivní věcné legitimace tedy nemusejí osoby uvedené v citovaném ustanovení prokazovat - postačí když prokáží, že zastávají postavení, opravňující je ze zákona k podání návrhu.
115. V konkrétním případě byl navrhovatel věcně aktivně legitimován k podání tohoto návrhu, neboť splňuje podmínku § 428 odst. 1 ZOK, když je akcionářem účastníka řízení 1) a konkrétně vlastní 20.809 ks kmenových akcií emitovaných účastníkem řízení 1) o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 000 Kč. Navrhovatel se v zastoupení advokáta zúčastnil

sporné valné hromady účastníka řízení 1), jejíž usnesení žalobním návrhem napadl. Navrhovatel na této valné hromadě řádně napadl protestem usnesení, jejichž vyslovení neplatnosti tímto navrhuje, a splnil tak podmínku podle § 424 odst. 1 ZOK.

116. Všichni účastníci tohoto řízení jsou pak věcně pasivně legitimováni v tomto řízení, neboť jde o samotnou akciovou společnost (účastník 1), a neplatnost usnesení, kterého se navrhovatel domáhal v případě účastníků 2) až 6), jsou tito účastníky řízení podle § 6 odst. 1 ZZŘS, neboť o jejich povinnostech a právech má být v tomto řízení jednáno. Navrhovatel se totiž současně s návrhem na vyslovení neplatnosti usnesení účastníka 1) domáhá i určení, že při hlasování číslo 2 bodu 4 programu valné hromady účastníka 1) se nepřihlíží na sumu účastníku 2) až 6).
117. Navrhovateli byla zachována zákonná tříměsíční lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti některých usnesení valné hromady účastníka řízení 1) podle § 259 o. z. ve vazbě na ust. § 428 odst. 1 ZOK, neboť navrhovatel se o přijetí napadených usnesení dozvěděl dne [REDAKCE] a žalobní návrh byl soudu doručen do datové schránky dne 15. 9. 2017.
118. Současně byla navrhovateli zachována i tříměsíční zákonná lhůta k podání návrhu na rozhodnutí o nepřihlížení k hlasům některých akcionářů účastníka řízení 1), kteří zneužili své hlasovací právo k újmě celku podle § 212 odst. 2 o. z. O této skutečnosti se rovněž navrhovatel dozvěděl dne [REDAKCE] a žalobní návrh byl doručen soudu do datové schránky dne 15. 9. 2017. Soud sdílí právní názor navrhovatele, že jeho právní zájem na rozhodnutí o nepřihlížení k hlasům některých akcionářů účastníka řízení 1) je dán jeho akcionářskou účastí na účastníkovi řízení 1) a v návaznosti na toto rozhodnutí může navrhovateli vzniknout nárok na výplatu podílu na zisku účastníka řízení 1).
119. Jak uvedl odvolací soud výše, v konkrétním případě se nejedná v případě vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého valnou hromadou, o nepřípustný zásah do vnitřních poměrů společnosti. Účelem právní úpravy řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je totiž nejen poskytnutí ochrany k individuálním právům osob oprávněných domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, a jednak je zákonem předvídaným nástrojem obecné ochrany zákonnosti ve vnitřních poměrech společnosti, resp. souladu těchto vnitřních poměrů s autonomní úpravou provedenou v zakladatelském právním jednání (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. února 2011, sp. zn. 29 Cdo 4820/2010).
120. Po věcné stránce má soud za to, že žaloba je v celém rozsahu důvodná.
121. Navrhovatel se tedy domáhal, aby soud rozhodl: I. o neplatnosti usnesení přijatého valnou hromadou účastníka řízení 1) konanou dne [REDAKCE] na základě protinávihu účastníka řízení 2), kterým bylo mj. rozhodnuto o nerozdělení zisku účastníka řízení 1) za rok [REDAKCE] (dále jen „Usnesení 1“); II. o neplatnosti usnesení Valné hromady o volbě Ing. Z. [REDAKCE] F. [REDAKCE] členem představenstva účastníka řízení 1 (dále jen „Usnesení 2“); III. o nepřihlednutí k hlasům akcionářů účastníka řízení 1), účastníků řízení 2) – 6), při hlasování o návrhu představenstva účastníka řízení 1) na přijetí usnesení o alespoň částečném rozdělení zisku účastníka řízení 1) za rok [REDAKCE] v rámci konání Valné hromady; a IV. v návaznosti na nepřihlednutí k hlasům účastníků řízení 2) – 6) dle předchozího bodu o tom, že byl schválen návrh představenstva na přijetí usnesení mj. o rozdělení části zisku účastníka řízení 1) za rok [REDAKCE] mezi jeho akcionáře v rámci konání valné hromady (dále jen „Usnesení 3“).
122. Podle § 428 odst. 1 z. o. k., každý akcionář, člen představenstva, dozorčí nebo správní rady nebo likvidátor se může dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro rozpor s právními

předpisy nebo stanovami. Podle odstavce druhého výše citovaného ustanovení, důvodem neplatnosti usnesení valné hromady je i rozpor tohoto usnesení s dobrými mravy. V souladu s citovaným ustanovením § 428 se mimo jiné může dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady společnosti každý akcionář, to však pouze za předpokladu, že byl v souladu s ustanovením § 424 odst. 1 zákona o obchodních korporacích podán na valné hromadě protest.

123. Právo podat návrh k soudu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady akciové společnosti není pouze prostředkem ochrany individuálních práv a právního postavení určitého navrhovatele, nýbrž především nástrojem obecné ochrany zákonnosti ve vnitřních poměrech akciové společnosti, resp. souladu těchto vnitřních poměrů s autonomní úpravou provedenou v jejích stanovách, a to s ohledem na širší kontext ochrany akciové společnosti, resp. všech osob oprávněných takový návrh podat, jakož i dalších osob, jež mohou být těmito vnitřními poměry dotčeny.
124. V tomto širším kontextu se musí pohybovat nejen soudní přezkum napadených rozhodnutí, nýbrž také úvaha soudu o (ne)aplikaci § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák. Nejde jen o to, jak závažné právní následky mělo porušení právních předpisů nebo stanov akciové společnosti v právní sféře konkrétního navrhovatele, resp. zda se takové důsledky v této sféře vůbec bezprostředně projeví. Neméně podstatné je i posouzení, zda a jaké právní následky takové porušení vyvolalo uvnitř akciové společnosti nebo ve vztahu ke všem osobám, kterých se vnitřní poměry akciové společnosti dotýkají, včetně ostatních osob aktivně legitimovaných k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady akciové společnosti, byť by tento návrh v konkrétním případě nepodal (viz NS sp. zn. 29 Odo 1400/2006 a sp. zn. 29 Cdo 4089/2009).
125. Nejvyšší soud České republiky již dříve ve svém rozhodnutí ze dne 19. 07. 2018, pod sp. zn. 29 Cdo 3307/2016 uvedl: „Soud v řízení o návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku musí nejprve posoudit soulad napadeného rozhodnutí orgánu spolku se zákonem a stanovami; teprve poté, kdy dospěje k závěru, že tímto rozhodnutím byl porušen zákon či stanovy, zvažuje, zda je namíste vyslovit jeho neplatnost, či zda je - s ohledem na konkrétní okolnosti - naplněn některý z důvodů upravených v § 260 o. z., pro které nelze neplatnost rozhodnutí orgánu spolku vyslovit. Závěrem soudu o tom, že napadeným rozhodnutím orgánu spolku byl porušen zákon či stanovy (a to bez ohledu na to, zda soud vyslovil neplatnost tohoto rozhodnutí, či zda návrh zamítl podle § 260 o. z.), je pak vázán i soud rozhodující o případném nároku člena spolku na přiměřené zadostiučinění podle § 261 o. z.“.
126. K tomu, aby soud nevyslovil neplatnost usnesení valné hromady (§ 260 o. z.), musí být kumulativně splněny obě zákonem stanovené podmínky, tj. a) porušení zákona nebo stanov nemělo závažné právní následky a b) nevyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je v zájmu společnosti hodném právní ochrany.
127. Pokud se týká usnesení přijatého valnou hromadou účastníka řízení 1) konané dne [REDAKCE] na základě protinávrhu účastníka řízení 2), kterým bylo mj. rozhodnuto o nerozdělení zisku účastníka řízení 1) za rok [REDAKCE] (označeného i v tomto rozhodnutí jako „Usnesení 1“), je soud shodného názoru s navrhovatelem, že toto usnesení je pro rozpor se zákonem i stanovami účastníka 1) neplatné. Jak bylo uvedeno již dříve, bylo v řízení prokázáno výročními zprávami, rozvahami a výkazy zisků a ztrát, že účastník 1) je dlouhodobě prosperující společností a minimálně v posledních čtyřech letech má na svých účtech finanční prostředky v desítkách milionů korun českých. Mezi účastníky bylo ve své podstatě nesporné, a vyplývá to i ze zápisu z valných hromad účastníka 1), že z dosaženého zisku účastník 1) dlouhodobě nevyplácí ani část na dividendu akcionářům. Účastník 1) se opětovně brání výplatě dividend poukazem na ekonomickou situaci

účastníka 1), nutnost budoucích investic, povinností část zisku převést do různých fondů a podobně. Neposledně se pak účastník 1) brání i poukazem na rozhodnutí většiny akcionářů ponechat dosažený zisk k dispozici společnosti pro další období k jejímu rozvoji. Úmysl účastníka 1) nevyplácet ani část zisku na dividendy akcionářům potvrzuje i provedený audiozáznam hovoru tehdejšího předsedy představenstva a Ing. S. [REDACTED] s právní zástupkyní navrhovatele po skončení jedné z valných hromad účastníka 1). K tomu soud na okraj dodává, že podle jeho názoru byl proveden důkaz poslechem audionahrávky v souladu se zákonem a nebyla porušena žádná práva na ochranu osobnosti Ing. S. [REDACTED]. K tomuto soud odkazuje na dřívější nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS 1774/14. V něm mimo jiné Nejvyšší soud poměřoval proporcionalitu mezi právem na spravedlivý proces prostřednictvím důkazu audionahrávky pořízené bez souhlasu nahrávaného a právem na ochranu osobnosti toho, jehož projev byl bez souhlasu zachycen. Nejvyšší soud uzavřel, že by bylo zjevně absurdní, aby v naznačeném konfliktu chráněných zájmů převážil zájem na ochraně soukromí nahrávaného, který v nahrávce pronášel nic osobního, ale toliko mající zásadní význam z hlediska pracovněprávních vztahů stěžovatele. Nejvyšší soud označil přístup soudů nižších plně za projev krajního formalismu ve vztahu k důkazům předkládaným zaměstnancem, který usiluje o soudní ochranu před svévolí zaměstnavatele. Současně Nejvyšší soud odkázal i na dřívější rozhodnutí ve věci 30 Cdo 64/2004. V tomto rozhodnutí proti nim mimo jiné hovory fyzických osob, ke kterým dochází při výkonu povolání, při obchodní či jiné veřejné činnosti, zpravidla nemají charakter projevu osobní povahy, důkaz zvukovým záznamem takového hovoru, proto není v občanském soudním řízení nepřijatelný. V konkrétním případě lze zcela přiléhavě tento názor použít i při hodnocení zákonnosti provedeného důkazu audiozáznamem hovoru Ing. S. [REDACTED] s právní zástupkyní navrhovatele. Z obsahu audiozáznamu Ing. S. [REDACTED] se podává, že jmenovaný v rozhovoru nepronášel nic osobního, ale hovořil o tom, proč účastník 1) nehodlá vyplácet ani část zisku na dividendy akcionářům. Podle názoru soudu na výše popsaném nic nemění ani skutečnost, že rozhovor proběhl až po skončení valné hromady účastníka 1). Podle obsahu rozhovoru lze s úspěchem dovodit, že Ing. S. [REDACTED] hovoří na audiozáznamu, nikoliv jako běžný akcionář účastníka 1), ale jako předseda představenstva.

128. V řízení bylo rovněž prokázáno, že navrhovatel po přijetí usnesení účastníkem 1) ihned v průběhu konání valné hromady proti tomuto usnesení řádně protestoval. Důvody protestu navrhovatelem v průběhu valné hromady účastníka 1) jsou shodné s důvody, proti kterým patří navrhovatel v žalobním žádání neplatnost usnesení účastníka 1).
129. V konkrétním případě soud sdílí i námitku navrhovatele o tom, že napadené usnesení bylo přijato v rozporu se stanovami účastníka 1), konkrétně v tom, že protinávrh účastníka 2), tehdy předsedy představenstva účastníka 1) a jeho akcionáře, nesplňoval formální náležitosti podle čl. 17 odst. 3 stanov účastníka 1). Podle tohoto článku měl být protinávrh uveden v oznámení o pořadu jednání valné hromady, nebo v případě, že jde o rozhodnutí valné hromady, o něm musí být pořízen notářský zápis, navrhovatel je povinen doručit písemné znění svého návrhu nebo protinávrhu společnosti nejméně 5 pracovních dnů přede dnem konání valné hromady. Tak tomu však, ale v daném případě nebylo. Účastník 2) podal protinávrh až v průběhu konání valné hromady účastníka 1).
130. Soud sdílí právní názor navrhovatele, že přijaté usnesení je neplatné pro absenci relevantního odůvodnění přijatého protinávrhu, týkající se nerozdělení ani části zisku na dividendy akcionářům. Obranu účastníka 1), i dalších účastníků tohoto řízení, soud v tomto směru považuje za zcela účelovou a nedůvodnou. Obrana účastníků je zcela zástupná skutečným důvodům, pro které účastník 1) nehodlá akcionářům vyplácet nic na dividendy. Soud si je vědom toho, že podnikající právnická osoba, pokud hodlá i nadále prosperovat, musí postupovat s použitím dosaženého zisku velice obezřetně a

orgány právnické osoby pak s péčí řádného hospodáře, nikoliv ke škodě společnosti a potažmo i jejím společníkům, respektive akcionářů. Jak již bylo ale výše uvedeno v konkrétním případě, účastník 1) dlouhodobě a zcela účelově nevyplácí ani část z dosaženého zisku na dividendu akcionářům, přestože mu to finanční situace nepochybně dovoluje. Nedostatek odůvodnění přijatého usnesení, které nepočítá ani částečně s rozdělením zisku na dividendy akcionářům, je porušením práva akcionářů na vysvětlení navrhovaného ne rozdělení zisku podle § 180 odst. 1, 4 bývalého obchodního zákoníku, jak již dříve uvedl Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011. Podle názoru soudu, ve shodě s navrhovatelem, jsou tyto závěry možné přijmout i za současné právní úpravy (§ 357 a následující ZOK a § 407 odst. 1 písm. f) ZOK).

131. V řízení bylo rovněž prokázáno listinou přítomných akcionářů na sporné valné hromadě účastníka 1), že pro přijetí protinávru usnesení hlasovali jen zejména účastníci 2) až 6) s celkovým počtem hlasů 53 095. Proti návrhu hlasoval navrhovatel a paní V██████████, Ing. C██████████ se hlasování zdržel. Soud sdílí, i bez toho, že v řízení nebylo najisto postaveno, zda účastník 4) je stále ovládající osobou účastníka 1), nebo zda někteří z účastníků (akcionáři účastníka 1) při hlasování jednali ve shodě, že účastníci 2) až 6) při hlasování zneužili většiny hlasovacích práv k újmě celku. Tito účastníci, stejně jako v předchozích obdobích, vždy hlasují ve shodě o přijetí usnesení o schválení účetních závěrek a nerozdělení ani části zisku na dividendy akcionářům, a nepochybně zejména účastníci 2), 4), 5) a 6) sledují při valných hromadách účastníka 1) i svoje další zájmy, týkající se výše popsané spolupráce účastníka 1) a účastníka 4), kterého ovládají účastníci 2), 5) a 6), kteří jsou společníky účastníka 4). Nevýhodnou spoluprací mezi účastníkem 1) a účastníkem 4) navrhovatel dlouhodobě napadá a nedostává se mu žádných informací, zda tato spolupráce je přínosná zejména pro podnikání účastníka 1). Účastník 1) v neposlední řadě obhájí nerozdělení zisku, ani částečně, na dividendu akcionářům i poukazem na nutnost inovace výrobních prostředků a nástrojů pro výrobu součástek automobilového průmyslu, když tyto součástky prostřednictvím účastníka 4) jsou distribuovány smluvnímu partnerovi.
132. Přijetím protinávru usnesení, které nepočítá s výplatou alespoň části zisku pro akcionáře, došlo podle názoru soudu jednak k porušení stanov účastníka 1), jak je popsáno výše, a zejména pak k porušení zákona ze strany účastníka, pak byl závažným zásah do práv navrhovatelů a dalších akcionářů na podíl na zisku podle § 348 odst. 1 ve spojení s § 34 odst. 1 ZOK. Zájmy účastníka 1), který nepochybně sleduje svůj rozvoj i dosažení zisku ve svém podnikání, však nemusí být zcela totožné se zájmy všech jeho akcionářů. Navrhovatel nepochybně nevstupoval svoji majetkovou účastí do společnosti účastníka jen a právě proto, aby pomáhal společnosti (účastníkovi 1) plnit zamýšlený účel, ale i proto, že účast na podnikání účastníka 1) chápal jako investici a v případě dosažení zisku důvodně předpokládal, že se na něm bude i poměrně podílet. Právo na podíl na zisku přitom patří mezi základní práva akcionáře (viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3059/2011).
133. V konkrétním případě podle názoru soudu lze k výše popsanému přiléhavě použít i dřívější závěr Nejvyššího soudu pod sp. zn. 29 Cdo 3059/2011, který mimo jiné uvedl i to: „Vytvoří-li akciová společnost zisk, může rozhodnout o tom, že zisk nebude rozdělen (po povinném přidělu do rezervního fondu a případně dalších, v souladu se zákonem a stanovami vytvořených fondů) ponechán společnosti a použit pro její podnikání, avšak pouze z důležitých a při respektování zákazu zneužití většiny hlasů (§ 56a odst. 1 obchodního zákoníku).“.
134. Nakonec je i dle názoru soudu napadené usnesení valné hromady účastníka 1) s ohledem na dlouhodobé upírání práva akcionářů na výplatu dividendy v rozporu s dobrými mravy. K tomuto soud poukazuje na závěry uváděné v komentářové literatuře, Štenglová, I.,

Havel, B., Cípeček, F., Kuhn, P., Šok, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, se u § 348 odst. 1 z. o. k. uvádí: „Z § 348 odst. 1 ve vazbě na § 34 odst. 1 větu druhou plyne, že rozdělení zisku v akciové společnosti určují především stanovy – jen ty mohou určit, zda se bude zisk rozdělovat pouze mezi akcionáře nebo i mezi další osoby. V rámci tohoto určení mohou stanovy upravit i poměr, ve kterém se bude zisk rozdělovat mezi akcionáře a další osoby. Založí-li stanovy pouze možnost rozdělení zisku mezi akcionáře a další osoby, aniž by určily, jaká část z rozdělovaného zisku musí připadnout akcionářům, je toto rozdělení v působnosti valné hromady. Soudíme však, že vzhledem k tomu, že právo na podíl na zisku je jedním ze základních práv akcionáře, a tedy i jedním z důvodů, pro který akcionář akcie nabývá, nemohou stanovy právo akcionáře na podíl na zisku trvale vyloučit a nemohou je ani omezit způsobem, který by odporoval dobrým mravům.“

135. Přijetím napadeného usnesení, bylo sice naplněno ustanovení § 511 ZOK, s ohledem ale na výkon hlasovacích práv akcionářů účastníka 1), zejména účastníku 2) až 6), a to z důvodů popsaných výše, došlo nepochybně ke zneužití hlasovacích práv těchto majoritních akcionářů (§ 212 o. z.) a takovéto zneužití nepožívá právní ochrany (§ 8 o. z.). I soud je toho názoru, že v konkrétním případě účastník, při přijetí napadeného usnesení, se nezacházelo všemi akcionáři za stejných podmínek stejně (§ 244 ZOK).
136. Pokud se týká usnesení přijatého valnou hromadou účastníka řízení 1) konané dne [REDAKCE] II. o volbě Ing. Z [REDAKCE] P [REDAKCE] členem představenstva účastníka řízení 1), je soud rovněž shodného názoru s navrhovatelem, že je zdánlivé.
137. Navrhovatel, k tomuto usnesení tvrdil, že valná hromada účastníka 1), která již pozbyla schválením nových stanov působnost k volbě členů představenstva účastníka 1) v souladu s nově schváleným § 13 odst. 1 písm. b) stanov účastníka 1). Ze zápisu z valné hromady účastníka 1) ze dne [REDAKCE] vyplývá z hlasování 4 k bodu 5 pořadu jednání valné hromady, že valná hromada přijala usnesením změnu stanov účastníka 1) o podřízení se ZOK. S odkazem na výše citovaný čl. 23 stanov účastníka 1) o tom, že ty části stanov, kde změna zápisu do obchodního rejstříku má konstitutivní charakter, nabývají účinnosti dnem zápisu v obchodním rejstříku, lze i podle soudu a contrario dovodit, že ty části stanov účastníka 1), u nichž má změna zápisu v obchodním rejstříku deklaratorní charakter, nabyly účinnosti ihned schválení valnou hromadou. Součástí změny stanov účastníka 1) byl i přechod na tzv. německý model, tedy volbu členů představenstva dozorčí radou (toto vyplývá z § 13 odst. 1 písm. b) stanov schválených valnou hromadou). Soud sdílí i to, že pro účinnost této konkrétní změny stanov ZOK ani stanovy účastníka 1) nevyžadují jako podmínku zápis v obchodním rejstříku, a na zdánlivosti jednání valné hromady nemá vliv ani podřízení se účastníka 1) ZOK součinnosti zápisem v obchodním rejstříku. Toto podřízení ani zápis v obchodním rejstříku neplatí pro stanovy účastníka 1).
138. Pokud se týká výroku III. – VIII. tohoto usnesení o nepřihlédnutí k hlasům akcionářů účastníka řízení 1), účastníků řízení 2) – 6), při hlasování o návrhu představenstva účastníka řízení 1) na přijetí usnesení o alespoň částečném rozdělení zisku účastníka řízení 1) za rok [REDAKCE] v rámci konání valné hromady a v návaznosti na nepřihlédnutí k hlasům účastníků řízení 2) – 6) dle předchozího bodu o tom, že byl schválen návrh představenstva na přijetí usnesení, mj. o rozdělení části zisku účastníka řízení 1) za rok [REDAKCE] mezi jeho akcionáře v rámci konání valné hromady, je soud rovněž přesvědčen o tom, že tento návrh je důvodný.
139. Jak již bylo výše uvedeno účastníci 2) až 6) při hlasování číslo 2 v rámci bodu číslo 4 programu valné hromady účastníka 1) zneužili svých hlasovacích práv při hlasování o návrhu představenstva účastníka 1) na přijetí popsaného usnesení k újmě celku a všech akcionářů účastníka 1). Účastníci 2) až 6) dlouhodobě ve shodě hlasují o návrzích,

respektive protinávrvzích, přijetí usnesení účastníka 1), která nepočítají s výplatou ani části zisku na dividendy akcionářům. Důvody, proč ani část zisku účastníka 1) není použita na dividendy akcionářům, nejsou dlouhodobě, konkrétně ani objektivně odůvodněny, Důvody uváděné představenstvem účastníka 1) pro rozdělení zisku bez výplaty dividend jsou pouze zástupné důvodů skutečným, které soud popsal již výše. Ve své podstatě je pravidlem účastníka 1), že na svých valných hromadách prostřednictvím představenstva, nebo akcionářů, kteří dříve byli nebo jsou členy orgánů účastníka 1), navrhuje rozdělení zisku bez výplaty dividend akcionářům. V některých případech jsou navrhována usnesení, která počítají s dividendami akcionářů, ale tato usnesení jsou vždy bez konkrétního a objektivního zdůvodnění většinou hlasujících akcionářů nepřijata. Takovéto jednání je v rozporu s dobrými mravy a je k újmě společnosti, respektive jejich akcionářů, zejména jejich práva na podíl ze zisku. Z tohoto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku III. až VII. tohoto usnesení.

140. Nakonec, pokud se týká výroku VIII, je soud shodně s navrhovatelem za jedno, že i tento návrh je důvodný. S odkazem na výsledek hlasování akcionářů, kteří se účastnili valné hromady účastníka 1), hlasovali při hlasování číslo 2 v rámci bodu 4 návrhu představenstva účastníka 1), rozdělení zisku, který počítal i na výplatu dividend, proti tomuto usnesení, které nebylo schváleno, a zneužití hlasovacích práv účastníků 2) až 6), ke kterým se při hlasování nepřihlíží, je pak zcela logický postup navrhovatele v souladu s dřívějším rozhodnutím Nejvyššího soudu v jiné věci ze dne 26. února 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011, že se domáhal vyslovení přijetí usnesení, jak je popsáno ve výroku VIII. tohoto usnesení. Z výsledků hlasování o návrhu představenstva účastníka 1) na přijetí usnesení, které počítá i s výplatou dividend, je zřejmé pro toto usnesení při nepřihlížení k hlasům akcionářů, kteří byli proti tomuto návrhu, o tomto usnesení hlasovali přítomní akcionáři s nadpoloviční většinou hlasů v souladu s § 415 ZOK a čl. 14 odst. 3 stanov účastníka 1). Pro návrh hlasovali akcionáři s celkovým počtem 24 577 hlasů, což činila 99,939 % z přítomných akcionářů. Valná hromada účastníka 1) tedy byla podle § 412 odst. 1 ZOK a čl. 19 odst. 1 stanov účastníka 1) usnášeníschopná a navržené usnesení proto bylo přijato.
141. Jak již dříve uvedl Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 27 Cdo 787/2018 : „Ve výše citovaném ustanovení zákona se promítá zájem na stabilitě vnitřních poměrů korporace a princip proporcionality. V řadě případů totiž porušení právních předpisů, stanov či dobrých mravů nemusí mít natolik závažné právní následky, aby odůvodňovaly tak výrazný zásah do poměrů korporace, jakým je vyslovení neplatnosti rozhodnutí jejího orgánu. Sankce v podobě vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady musí být přiměřená závažnosti následků, jež porušení právních předpisů, stanov či dobrých mravů vyvolalo, jakož i účelu právní úpravy neplatnosti usnesení valné hromady. Jinými slovy, převáží-li zájem na stabilitě vnitřních poměrů společnosti nad zájmy chráněnými ustanovením § 428 z. o. k., soud neplatnost usnesení valné hromady nevysloví.“
142. Nakonec soud dodává, že již dříve Nejvyšší soud ve svých rozhodnutích uvedl: „Účel právní úpravy řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti je dvojitý. Jednak poskytuje ochranu individuálním právům osob oprávněných domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady a jednak je zákonem předvídaným nástrojem obecné ochrany zákonnosti ve vnitřních poměrech společnosti, resp. souladu těchto vnitřních poměrů s autonomní úpravou provedenou ve stanovách, a to s ohledem na širší kontext ochrany společnosti, resp. všech osob oprávněných takový návrh podat, jakož i dalších osob, jež mohou být těmito vnitřními poměry dotčeny (srov. v poměrech právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2008, sp. zn. 29 Odo 1400/2006, ze dne 24. 11. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4089/2009, nebo ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4820/2010).“

143. K zájmu účastníka (v konkrétním případě účastníka 1) hodnému právní ochrany ve smyslu § 260 o. z., je již samotný zájem na stabilitě jeho vnitřních poměrů. Ve výše citovaném ustanovení zákona se promítá zájem na stabilitě vnitřních poměrů korporace a princip proporcionality. V řadě případů totiž porušení právních předpisů, stanov či dobrých mravů, nemusí mít natolik závažné právní následky, aby odůvodňovaly tak výrazný zásah do poměrů korporace, jakým je vyslovení neplatnosti rozhodnutí jejího orgánu. Sankce v podobě vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady musí být přiměřená závažnosti následků, jež porušení právních předpisů, stanov či dobrých mravů vyvolalo, jakož i účelu právní úpravy neplatnosti usnesení valné hromady. Jinými slovy, převáží-li zájem na stabilitě vnitřních poměrů společnosti nad zájmy chráněnými ustanovením § 428 z. o. k., soud neplatnost usnesení valné hromady nevysloví.“
144. V konkrétním případě je ale soud přesvědčen, že jsou dány, zejména dlouhodobým a neodůvodněným ignorováním, práva akcionářů na výplatu podílu na zisku, zákonem předvídané zvláštní okolnosti odůvodňují vyslovení neplatnosti valné hromady účastníka. S odkazem na dlouhodobé výsledky účastníka 1), který minimálně od roku [REDACTED] dosahuje zisku v řádu jednotek milionů, pravidelně rozděluje část zisku do rezervního fondu, ponechává ne rozdělenou část zisku z minulých let na další období, má soud za to, že účastník 1) je společností naprosto stabilní ve svých vnitřních poměrech a této stability se významným způsobem nedotkne ani vyslovení neplatnosti předmětného usnesení valné hromady účastníka. Soud znovu opakuje, že praxe účastníka 1) nevyplácet dividendy svým akcionářům, trvá dlouhodobě a důvody, proč tak nečiní, nejsou řádně odůvodněny.
145. Porušení práv navrhovatele účastníky přijetím napadeného usnesení, podle názoru soudu, mělo natolik závažné právní následky, aby odůvodňovaly vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady účastníka. Tato sankce je přiměřená závažnosti následků, jež porušení právních předpisů, stanov i dobrých mravů vyvolalo přijetím napadených usnesení, jakož i účelu právní úpravy neplatnosti usnesení valné hromady. V konkrétním případě tedy nepřevážil zájem účastníka na stabilitě jeho vnitřních poměrů společnosti nad zájmy navrhovatelů chráněnými ustanovením §428 ZOK, a proto se aplikace § 260 o. z. neuplatní.
146. Soud má po provedeném dokazování rovněž za to, že vyslovením neplatnosti napadených usnesení valné hromady účastníka 1), nedojde ke zvlášť závažnému nebo alespoň k podstatnému zásahu do práv akcionářů účastníka 1) nabytých v dobré víře. V konkrétním případě, vzhledem k dlouhodobé praxi účastníka 1) nevyplácet ani částečně ze zisku dividendy akcionářům, lze důvodně pochybovat o tom, zda akcionáři účastníka 1), zejména účastníci 2) až 6), kteří hlasují na valných hromadách, zejména o rozdělení zisku bez výplaty na dividendy akcionářům, že svoje práva akcionářů přijatými usneseními nabyli v dobré víře. V konkrétním případě se vyslovení neplatnosti rozhodnutí navrhovatel nedomáhal ani ve zvlášť hrubém rozporu s dobrými mravy.
147. Ze všech výše uvedených důvodů proto soud žalobě zcela vyhověl.
148. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Navrhovatel byl v řízení zcela úspěšný a má právo proti všem účastníkům na náhradu nákladů řízení, které účelně vynaložil k uplatnění svého práva. Navrhovatel uplatnil tři nároky, pak je tarifní hodnota dle ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) advokátního tarifu ve výši 50 000 Kč pro každý jeden nárok. Tarifní hodnoty je tak nutné sečíst, když nejde o spojení více věcí ze zákona (ust. § 8 odst. 3 a ust. § 12 odst. 3 advokátního tarifu). Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby při tarifní hodnotě 150 000 Kč pak činí 7 100 Kč. V řízení zástupce navrhovatele učinil celkem 13 úkonů právní služby v plné výši (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, 4 x další písemná podání navrhovatele, 6 x účast na soudním jednání, odvolání proti prvnímu rozhodnutí ve věci) mimosmluvní odměna advokáta tak

cekem 92 300 Kč. Ke každému z úkonu právní služby náleží paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč podle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Dále má navrhovatel právo na náhradu hotových výdajů v podobě cestovného na jednání konané dne 5. 3. 2018 - jízdné ČD Brno – Hradec Králové a zpět 492 Kč. Dále vznikl navrhovateli nárok na náhradu cestovného na jednání konaná ve dnech 6. 6. 2018, 26. 9. 2018 a 26. 11. 2018, cesta Brno – Hradec Králové a zpět o celkové vzdálenosti 846 km s osobním automobilem Škoda Rapid, reg. zn. [REDACTED], dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. (účinná od 1. 1. 2018), vyčíslený takto - 3 x vzdálenost Brno – Hradec Králové a zpět 846 km při průměrné spotřebě na 100 km 5,33 l, základní sazbě náhrad 4 Kč/km a průměrné ceně cena benzínu 30,50 Kč/l v celkové výši 4.759,30 Kč. A dále vznikl navrhovateli nárok na náhradu cestovného na jednání konaná ve dnech 23. 6. 2021 a 3. 11. 2021, cesta Brno – Hradec Králové a zpět s osobním automobilem Citroen Spacetourer, reg. zn. [REDACTED], dle vyhlášky č. 589/2020 Sb. (účinná od 1. 1. 2021), - 2 x vzdálenost Brno – Hradec Králové a zpět 564 km o průměrné spotřebě na 100 km 5,73 l, sazbě základních náhrad 4,4 Kč/km, průměrné ceně nafty 27,2 Kč/l v celkové výši 3 360,63 Kč. Celkem tedy činí náhrada nákladů cestovného na všechna jednání 8 611,93 Kč. Nakonec má navrhovatel právo na náhradu za promeškaný čas ve výši 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu času dle § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v účinném znění celkové výši 7 200 Kč. Navrhovatel rovněž vynaložil 4 000 Kč za soudní poplatky (2 000 Kč za návrh na zahájení řízení a 2 000 Kč za odvolání) a současně mu byla uložena povinnost tímto usnesením doplatit soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení ve výši 4 000 Kč. Vše pak, s výjimkou soudních poplatků, zvýšené o 21 % DPH, protože advokát navrhovatelem je plátcem této daně a tuto skutečnost soudu prokázal. Celková výše nákladů řízení navrhovatele činí 136 213,90 Kč a účastníci jsou povinni rovným dílem ji nahradit navrhovateli, k rukám jeho advokáta v zákonné lhůtě (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1 o. s. ř.).

149. Navrhovatel na soudním poplatku z žaloby uhradil toliko 2 000 Kč, ačkoliv v řízení uplatňoval celkem tři nároky, zbylé 4 000 Kč mu proto byly z titulu poplatkové povinnosti podle § 4 odst. 1 písm., § 5 a § 6 odst. 2, 5 zákona číslo 549/1991 Sb. a položky 4 odst. 1 písm. c) podniku soudních poplatků doměřeny pod výrokem X. tohoto usnesení se zákonnou lhůtou podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

Nesplní-li povinní co jim ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na jeho výkon rozhodnutí či exekuci.

Hradec Králové 10. listopadu 2021

Mgr. Tomáš Liskovský, v. r.
soudce